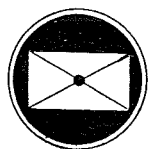

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: ARVID SKAVANG
Redaksjonens adr.: Postboks 875, Oslo

NR. 5/6

1953

12. ÅRG.

HVIS JEG NÅ BARE HADDE NOEN FLERE PAR –

skulle jeg nok snart(?) klare å plate opp denne utgaven!»

Her må du slå lokket på dublett-esken ned, så dublettene ikke hører hva du sier, ellers vil de le i skjegget, jeg mener i taggene. Ta med deg pipa, og så setter vi oss ned i denne lune kroken over her for å fundere litt over saken.

Etter en kort passiar blir vi forvandlet av Morfeus til to filatelistiske ånder, befriet fra alle stedets og tidens bånd.

«La oss hoppe over til Moss,» sier du, «og flakse litt rundt på postkontoret.» «Jaha» — (på postkontoret:) «og ser du den mannen ved samlerluka?» (Han kan jo ikke se oss, så vi kikker usjenert over skulderen hans.) «Han kjøper to sammenhengende 10-øres merker, nummer 17 og 18 i arket, Centraltrykkeriet, plate III, — klokken må være omtrent 1888,» sier du.» «Ja, det skulle være hyggelig,» sier jeg, «om dette skulle bli par for en eller annen strebende samler. La oss følge med mannen og se hva han gjør med merkene.» Mannen tar fram to brev, ett adressert til Fredrikstad og ett til Sarpsborg. Han river merkene fra hverandre. Du smiler litt hånlige, og jeg forsøker å skjule min skuffelse. «Men der står en annen mann foran luka, — og han kjøper nummer 15 og 16 i arket, sammenhengende,» sier jeg. Mannen trekker fram et noe tungt brev, til Pettersen i Nasmsos. På baksiden skriver han: Ola Olsen, Moss. «Det blir 20 øre,» sier vi begge med spenning. Og ganske riktig, mannen setter

begge merkene pent på brevet. Denne gangen er det min tur til å smile.

Vi drar selvfølgelig avsted til Namsos, og omsider står vi bak Pettersen idet han åpner konvolutten. Han legger brevet tilside foreløpig, men klipper straks rundt merkene og legger dem i vann. «Han er samler,» sier du. «Kanskje spesialist,» tilføyer jeg. Merkene er snart tørre, og Pettersen ser nøye på dem. «Merket til høyre mangler en tagg,» sier han, «og jeg tror venstremerket har litt penere stempling.» Vi aner noe forferdelig og klyper Pettersen i armen, men for sent — r-r-u-p-p, merkene rives fra hverandre. Stemningen, oss ånder imellom, er nå trykket. Pettersen tar fram albumet. «Hæ!» sier han, «jeg har jo allerede et flott eksemplar av det merket,» og dermed slenger han begge merkene i dublett-esken. «Generalsamler,» sier jeg. «Og sånn laban,» sier du. «Å ja, men du vet, spesialistene synder vel også av og til på denne og annen måte,» svarer jeg, «særlig når merkene skal være alminnelige.»

Så tar vi det litt med ro en stund, spiser middag, og kommer oss omsider til Moss, hvor vi lurar oss inn til Ola Olsen. Han har nettopp mottatt diverse merker fra sin venn Pettersen, mange nye vi ikke hadde lagt merke til før. Vi slår opp i Norgeskatalogen (siste utgave). «Klokken må være omtrent 1953,» sier du, «tiden har rent fløyet fra oss.» Ola roter litt rundt i merkene. «Her er det ett jeg kan bruke,» sier han, «resten og alle de

andre dublettene mine selger jeg til Kalle. Han er jo spesialist og trenger mange merker.»

Vi følger selvfølgelig med til Kalle. Han kjøper hele sulamitten, og Ola går hjem. Kalle mumler noe trøstesløst: «Hvis jeg nå bare hadde noen flere par—» (se overskriften). Han roter litt rundt i merkene og sorterer ut alle 10 øres, plate III. «Ett eneste lusete par,» utbryter han med fortvilelse. Du ser betenksomt på et lite skilt som henger på veggen: Medarbeider, Håndboka 1955. — «Det haster, vi må hjelpe Kalle,» sier du. «Ja, det er klart,» svarer jeg, og dermed klyper vi Kalle i begge armene og skubber på dublett-esken. Dønnegangen er vi blitt mer øvet, og resultatet blir bedre. Kalle skvetter opp og åpner dublett-esken. Vi hadde jo hørt fnisingen, men nå blir det jubel blant dublettene. «Frisk luft!» sier den ene begeistret. «Ja, selv med piperøyken er det nå betydelig bedre enn det vi har vært vant til,» svarer den andre. Og så hoppet merkene ut av esken og ned på bordet.

«Skulle du ha sett på maken,» sier Kalle og klør seg i hodet. «Namsos 3.5.88 står det på dette merket, og det samme på dette andre merket. Det skulle nå - vel - ikke være par!» Han roper på junior, og gutten kommer. «Ser du hva jeg ser?» spør Kalle, «passer disse merkene nøyaktig sammen?» Junior, gutten med ørneøyne, legger merkene nøyaktig side om side. «Jo, det stemmer med kladden, akkurat,» sier junior, «det må ha vært par, fra ett og samme ark. Merkene har samme farge-nyanse, og begge er ens i tykkelsen. La oss se på vannmerket!» (Bensinskålen treder inn på scenen.) «Liggende vannmerke, stilling 4, begge vannmerkene nede i høyre hjørne,» sier junior (flink gutt), «det eneste er at stemplingen ikke er kontinuerlig, men det kommer jo av at merkene må være blitt revet fra hverandre og så satt bakvendt på brevet. Men par er det nå sikkert.»

Kalle stråler, og bestemmer seg for et edelt offer på filateliens alter. «Fem-og-tju e øre for hvert par du finner her, junior!» sier han med fast stemme. «Javel,» sier junior, «men da må jeg få lov til å gå litt mer systematisk til verks, og du får vente med å plukke ut platevarianter osv., så vi ikke ødelegger sjansene.» — Junior legger så alle Christiania i én haug, og Bergen, Trondhem, Stavanger, Drammen, Juksebø osv. i andre grupper.

«32 Christiania,» sier han, «men bare to med samme dato, og — — de stemmer ikke i perforeringen. 21 Bergen, to med samme dato, la oss se — (han lar det ene merke vandre rundt det andre) — det blir loddrrett par!» Før han ble ferdig, hadde han funnet ikke mindre enn 5 par. «Nå setter vi dem sammen pent,» sier junior. Han går ut et øyeblikk og kommer tilbake med to flate, firkantede metallstykker. Nå legger han merkene i vann, klipper noen ca. 3 mm brede strimler av frimerkehengsler, litt kortere enn kanten på frimerkene. Så legger han merkene mellom tynt trekkpapir. Kalle smiler litt i skjegget. «Det er ikke vanskelig å se hvor det trekkpapiet kommer fra,» mumler han. «Ja, men det er billig, prima kvalitet, og alltid forhånden,» svarer junior. Så legger han de fuktige merkene med forsiden ned på et stykke hvitt papir. Etter en liten veiledende skisse arrangerer han dem i nøyaktig innbyrdes stilling, idet han bruker metallstykkene som små vekter, med passende mellomrom til fastsettelse av hengslene. Han tar nå hengselen (strimmelen) i pinsetten, vøter halvparten og setter denne forsiktig på merkene. Med litt vann på pinsetten vøter han så resten av hengselen på undersiden og trykker forsiktig til. «Men hvorfor vøter du merkene?» spør Kalle. «Jo, da tørker merkene og hengselen mer jevnt, så det hele blir pent og flatt,» svarer junior. «Ja, det blir nøyaktig kr. 1.25 til knekk,» sier Kalle, «og kanskje du hjelper meg i morgen med de andre dublettene?»

Her falt jeg ut av stolen, og vi begge våknet. «Jeg hadde en morsom drøm,» sa du, «og nå må jeg nok gå hjem og arbeide litt med frimerkene mine.» «Jeg tror jaminsanten vi har begge drømt det samme, — det var riktig morsomt å flakse rundt med deg,» svarte jeg.

*

Denne lille historien er ikke grepet helt ut av luften. Jeg har selv satt sammen en 16-blokk, en tre-stripe og ca. 30 par på denne måten i løpet av 2—3 år. En gang fant jeg ikke mindre enn 8 slike par i en ansamling av ca. 200 merker hos en handler. Et lite regnestykke (som jeg ikke skal plage leseren med her) viser at par (osv.) foreligger med overveldende sannsynlighet, hvis perforeringen stemmer nøyaktig på merkene, når det er samtidig overensstemmelse angående stempelets

sted og dato, fargenyanse, vannmerkets stilling og plasering, og papirets tykkelse. Stemplingen behøver ikke å være kontinuerlig, men skal helst være av samme orientering, dvs. enten noenlunde rettstående eller av praktisk talt samme helning på begge merkene. Teoretisk sett kan merkene fra opprinnelig par selvfølgelig være stemplet både forskjellig sted og dato, men jakten blir jo i slike tilfelle så godt som håpløs og helt upraktisk. Som kuriositet kan jeg nevne at jeg fikk et merke (nr. 43) av en gutt i Oslo i 1916 og et an-

net av en skipskaptein i New York i 1945. De to merkene viste seg å være par. Og her forleden fant jeg, blant noen merker jeg hadde kjøpt, ett med et interessant dampskipsstempel — men uten bokstav. Gikk neste dag tilbake til handleren og fant nabomerket — med bokstaven.

Så fram med dublettene — og la junior hjelpe deg! Og la oss til slutt synge den vakre sangen:

«Skumle par seg skjuler
i eskens dype huler.»

Carl H. Werenskiold.

KRISISTIANSAND FILATELISTKLUBBS UTSTILLING „VÅR HOBBY“

Utstillingskomiteens beretning.

Nedenstående redegjørelse er på grunn av redaktørskiftet og «startvanskeligheter» blitt liggende en stund, men vi tror den kan ha interesse for mange av våre mindre klubber, og tar den derfor med nu.

Red.

I de senere år har det vært adskillige frimerkeutstillinger i Norge med DE-NO-FIL som den toneangivende. Mange av våre medlemmer avla denne et besøk, og et par tre stykker våget seg også på å delta for om mulig å finne ut vårt eget filatelistiske nivå. Vår egen klubb hadde arrangert mindre propagandautstillinger både i 1947 og 1950. Da Drammens Filatelist Klub hadde utstilling høsten 1951, besluttet vi for klubbens regning å sende 6 representanter med formannen, Sigurd B. Johnsen, i spissen der bort for å se hvorledes en klubb på vår egen størrelse hadde lagt an det hele. Vi hadde jo allerede da en avtale med Drammensklubben om utveksling av utdrag av samlinger. På spørsmål fra Drammenshold om når vi tenkte å arrangere vår tredje utstilling, ble det svart at det var helt i det blå. En slengbemerkning fra Johnsen om at det nok kunne være morsomt å forsøke seg på en større oppgave og lage en utstilling med bedømmelse, ble tatt alvorlig, og snart var diskusjonen i full gang om hvorledes det hele burde tilrettelegges. Det ble også fremholdt at vi burde søke samarbeid med en del andre klubber i Sør-Norge. Om vi ville påta oss arrangementet, skulle Drammensklubben gi oss sin fulle støtte. Resultatet ble at vårt styre tok saken opp straks vi var hjemme igjen og på medlemsmøte den 9. oktober 1951 ble det besluttet at klubben i anledning av 20-årsjubileet den 15. oktober 1952 skulle arrangere

en frimerkeutstilling, og en komité ble valgt. Denne hadde sitt første møte allerede den 17. oktober 1951 og konstituerte seg som følger:

Sigurd B. Johnsen, formann.

Joh. D. Behrens, viseformann.

M. Berg Thomassen, sekretær.

Hilmar Nilssen, kasserer.

Vi besluttet å søke tilslutning til utstillingen fra klubbene i Drammen, Grimstad, Horten, Notodden, Sandefjord, Skien og Tønsberg, og medlemmer fra samtlige disse klubber har deltatt i utstillingen, med unntakelse av Sandefjord Filatelistklubb, hvorfra komitéen fikk meddelelse om at man ikke kunne vente noen deltagelse derfra.

Formålet med utstillingen skulle være å gi utstillerne utstillingsrutine, og for å få bredest mulig deltagelse, ble det besluttet at samlinger som hadde oppnådd høyeste utmerkelse på større utstillinger ikke skulle få anledning til å delta. Denne bestemmelse var etter vår mening nødvendig for at den jevne samler ikke skulle la seg skremme fra å delta. Såvidt vi visste hadde ingen annen norsk klubb utenom Oslo tidligere innbudt til frimerkeutstilling med bedømmelse, og ved å påta oss dette arrangement, håpet vi samtidig å gi vårt bidrag til å høyne det filatelistiske nivå. De av våre medlemmer som deltok på DE-NO-FIL-utstillingen var mer eller mindre skuffet over at man ikke fikk kjennskap til bedømmelseskarakterene. For at utstillerne på «Vår Hobby» skulle få det fulle utbytte av sin deltagelse, besluttet vi å nytte poengbedømmelse og å tilstille hver enkelt utstillen en kopi av juryens bedømmelse, slik at deltakerne fikk visshet for hvor skoen

trykket. Utstillingen skulle også ha som formål å få i stand et samarbeid mellom klubbene i Sør-Norge, og for at dette best skal kunne realiseres, mener vi at de deltakende klubber i tur og orden bør arrangere lignende utstillinger i årene fremover. Det skal være oss en fornøyelse å stille våre erfaringer til disposisjon for den eller de klubber som viser initiativ og vil bygge videre på denne vår kongstanke.

Man ble på første komitémøte enig om at det måtte skaffes flere utstillingsrammer, og i tillegg til de 45 klubben hadde fra før, ble det laget ytterligere 67 rammer.

Etterat et par av komitéens medlemmer hadde undersøkt de lokaler som kunne komme på tale til utstillingen, ble disse besiktiget, og det ble besluttet å leie annen etasje i «Totalen» i tiden fra og med 6. november til og med 10. november 1952, og avtale herom ble gjort med formannen i styret for «Totalen». —

Det ble på et tidlig tidspunkt anmodet postmesteren i Kristiansand S. om å søke utvirket tillatelse til eget postkontor på utstillingen med særskilt stempel, og poststyret innvilget dette.

For å få nærmere kontakt med medlemmene i Grimstad Filatelistklubb, hadde komitéen den 12. desember 1951 en tur til Grimstad hvor klubben der borte den dag hadde klubbmøte, og vår formann redegjorde da for den påtenkte utstilling og ga svar på forespørsler fra Grimstad-filatelistenes side. Det syntes som om flere av medlemmene der var interessert i å delta, hvilket også senere viste seg å være tilfelle.

For å fordele arbeidet blant klubbens medlemmer, besluttet komitéen på et senere møte å oppnevne en del underkomitéer, nemlig:

Arrangementskomité,
Salgskomité og
Propagandakomité.

Som vårt jurymedlem ble oppnevnt Hilmar Nilssen, og etter anmodning fra komitéen, oppnevnte følgende klubber de øvrige jurymedlemmer, nemlig:

Drammens Filatelist Klub — ing. Birger Engesgaard.

Grimstad Filatelistklubb — tannlæge Johan Havstad.

Tønsberg Filatelistklub — annonsesjef Sigurd Løkeberg,

og ved juryens sammentrede ble ing. Birger Engesgaard valgt som juryens formann.

Dette med poengbedømmelse var ikke så lite av et problem for komitéen, og naturlig nok så vi oss nødsaget til å gjøre henvendelser til mer fremtredende filatelister for å få veiledning. Personlige og skriftlige henvendelser har vært

gjort til Forbundet, Abr. Odfjell, Arnstein Berntsen, Dan Thune-Larsen og W. Ulleberg, med det resultat at vi la et skjema, utarbeidet av Ulleberg, til grunn for vår bedømmelse. Ved bedømmelse av temasamlinger la vi skjemaet for IMOSA-utstillingen til grunn. Vårt poengsystem ble da som følger:

	Tilf.	God	M. god	Utmerket
1) Presentasjon (helhetsinntrykk)	2	4	6	10
2) Filatelistiske kunnskaper	5	10	15	20
3) Kompletthet	4	8	13	18
4) Sjeldenhetsgrad	4	8	13	18
5) Kvalitet	6	12	18	24
Sum	21	42	65	90

og bedømmelsen skjedde da etter følgende tabell:

Deltakerdiplom	inntil 25 poeng
Diplom	26—37 »
Bronse	38—59 »
Sølv	60—76 »
Forgylt sølv	77—90 »

Skjemaet for temasamlinger er som følger:

1) Oppsetning og beskrivelse	2— 8 poeng
2) Kvalitet	2— 8 »
3) Kompletthet	6—14 »
4) Faglig og filatelistisk kunnskap	6—20 »
5) Personlig kunstnerisk utsmykning	6—10 »

og beregningen for medaljene som følger:

Diplom	til 34 poeng
Bronse	35—44 »
Sølv	over 45 »

Programmet ble på 24 sider, og det ble tegnet annonser for kr. 1130.—. Det ble utdelt gratis til samtlige klubbers medlemmer, samtlige deltakere i utstillingen, til klubber, tidsskrifter og forskjellige venteværelser i byen samt også til de besøkende på utstillingen.

Etterat arrangementskomitéen med velvillig assistanse av flere andre medlemmer i flere dager hadde arbeidet med å oppsette de innkomne samlinger i rammer, samledes komitéens medlemmer, sammen med Arrangementskomitéens medlemmer, hos Edv. Hansens Eftf. kl. 7

om morgenen den 6. november 1952 for å gå i gang med å få kjørt samtlige rammer til utstillingslokalet og få dem på plass til utstilling målt nøyaktig, og det var på forhånd bestemt gens åpning kl. 15 samme dag. Lokalet var opphvor hver samling skulle være, slik at det gikk forholdsvis fort med å få rammene på plass. Men på grunn av alt annet som også skulle ordnes i forbindelse med salgsbod, tombola og postkontor samt lysarrangement som skulle monteres, var det bare såvidt at alt ble i orden til åpningen.

Til åpningshøytideligheten var invitert postmesteren og postfunksjonærer samt representanter for pressen, og åpningen ble foretatt av formannen, som ønsket samtlige velkommen og ga en orientering om klubben og utstillingen samt bakgrunnen og formålet for utstillingen. Etterpå tok de fremmøtte samlingene i øyesyn under veiledning av klubbens medlemmer.

For publikum ble utstillingen åpnet samme dag kl. 16.

Det var i alt 27 utstillere fra de forskjellige tilsluttede klubber, representerende 36 samlinger og i alt 1226 utstilte ark, fordelt på 107 rammer. Hertil kommer da Postmuseets samling, som ved velvillig assistanse av hr. ingeniør Birger Engesgaard var blitt utlånt, og hr. Engesgaard var også selv med på oppsetningen av samme i lokalet.

Utstillingen var åpen alle dager fra kl. 16 til 21.30, og søndagen også fra kl. 12 til 14. Besøket var: torsdag 43 voksne og 84 barn, fredag 42 og 96, lørdag 54 og 113, søndag 103 og 135, mandag 30 og 80 — i alt 272 voksne og 508 barn, hvilket tilsammen ga kr. 526.— i inngangspenger.

Hertil kommer da ca. 300 skolebarn som besøkte utstillingen gratis om formiddagen under ledelse av sine lærere, samt postfunksjonærer og en del andre som var innbudt gratis til besøk. Medlemmer av klubben og utstillere hadde gratis adgang.

Postkontoret ble denne gang ikke benyttet så godt som ved den forrige utstilling, og det ble i alt stemplet 742 forsendelser. Av minnekonvolutter ble det solgt 650 stk., hvorav 350 stk. som forhåndsbestillinger fordelt på 50 bestillere. Hertil kommer salg av 35 brevkort. Omsetningen av frimerker ved postkontoret var kr. 275,80. Postkontoret ble bestyrt av Asbjørn Furuholt med assistanse av forskjellige medlemmer.

Ved salgsboden var derimot omsetningen atskillig større enn tidligere, og det ble i alt solgt for kr. 1318,90, hvilket ga en nettofor-

tjeneste av kr. 283,50. Av klubbens albumblader ble det dessuten solgt for kr. 23,80.

Også tombolaen var denne gang atskillig flitigere besøkt enn ved de tidligere utstillinger, og selv om salgskomiteén hadde forberedt seg på godt salg, viste det seg at det ble for lite gevinster, hvorfor det også under utstillingen måtte arbeides for å skaffe mer materiale. Det lykkedes å skaffe gevinster så det var nok til ca. ½ time før utstillingen lukket, da alt var utsolgt. I alt ble det solgt 2581 tombolagevinster til en verdi av kr. 1290,50 og med en nettogevinst på kr. 1154,15. Til tombolaen har 44 samlere gitt bidrag. Salgskomiteéns medlemmer og andre av klubbens medlemmer var med på å betjene tombolaen.

I forbindelse med utstillingen ble det arrangert en juniorkonkurranse for juniormedlemmer tilsluttet de deltagende klubber, og resultatet av denne ble meddelt på utstillingen om fredagen, likesom premiene da ble utdelt ved formannen, som i sakens anledning sa noen ord til juniorene. Premielisten for juniorkonkurransen ser slik ut:

Klasse A 15—18 år:

Sigbjørn B. Johnsen, Kr.sand S.	337 $\frac{1}{10}$ p.
Math. B. Roll Lund, Kr.sand S.	30 $\frac{1}{3}$ »

Klasse B 12—15 år:

Rolf Horn, Drammen	35 $\frac{1}{3}$ »
Sigrid Rivertz, Drammen	33 »
Svein Hafskjold, Drammen	30 »
Ellen Rostock, Drammen	29 $\frac{1}{3}$ »

I forbindelse med utstillingen og jubileet ble det fredagen holdt et vanlig klubbmøte i Handelsens Hus hvor samtlige utenbys filatelister som var kommet til byen, var innbudt, og likeledes ble det lørdag avholdt jubileumsfest i Handelsens Hus for medlemmer og utenbys filatelister med damer. Juryens kjennelse ble offentliggjort på festen om lørdagen.

Som premier ble benyttet pene bruksgjenstander i sølv, som kompotskje, kakespade, sauseskje m. v. Det ble utdelt 2 forgylte, 2 sølv- og 9 bronsemedaljer samt 2 gavepremier.

Som det fremgår av regnskapet for utstillingen, så ble nettoutbyttet kr. 137,69, og her til kommer da det aktivum klubben har i og med at det er forarbeidet 67 nye rammer, som i regnskapet er utgiftsført med kr. 766,43.

Til slutt skal komiteén få meddele at den i forbindelse med utstillingen i alt har hatt 13 komitémøter samt en mengde personlige konferanser. Det er blitt utsendt 16 forskjellige sirkulærer i et antall av i alt ca. 1800 eksemplarer, og korrespondansen har også vært ganske omfattende.

Når komitéen hermed anser sitt arbeid avsluttet, vil vi da få takke samtlig som har hjulpet oss både med bidrag og assistanse på forskjellig vis, og vi avslutter hermed vår beretning i håp om at også denne utstilling må bidra til øket interesse for klubben, tilgang på nye medlemmer og sist men ikke minst et intimere samarbeid klubbene i Sør-Norge imellom.

Kristiansand S., 12. februar 1953.

(t) Sigurd B. Johnsen (t) Joh. D. Behrens.

(t) Hilmar Nilssen (t) M. Berg Thomassen

Ungarns vannmerke nr. 12.

Et supplement.

Manuskriptet til ovennevnte artikkel ble innsendt til redaktøren (den daværende, altså Stensdal) senhøstes 1952, og jeg hadde håpet på at den hadde kommet med i desembernummeret. Siden har det jo hendt atskillig i den filatelistiske historie for nettopp dette vannmerke.

På den tid jeg skrev artikkelen, hadde jeg ikke selv sett det omtalte kontrolltall. Siden har jeg både sett det og fått flere eksemplarer innlemmet i min samling. Det var på merker av bygningsserien (AFA 1145—52) og femårsplanen med nytt vannmerke (AFA 1156—1167) at et medlem av Ungarnklubben oppdaget kontrolltallet. (De merker jeg hittil har fått med kontrolltall, tilhører også de samme serier. Jeg har således med kontrolltall nr. 1148 (AFA), nr. 1156, 1157 og 5 ft med stjernevannmerke, som egentlig skulle ha nr. 1168, men dette nummer er jo i AFA opptatt av et annet merke.) Da det vel ikke kunne angis noen fornuftig grunn til at kun de to nevnte serier skulle være favorisert med kontrollmerke, kom jeg derfor tidlig på den tanke at *samtlig serie* med stjernevannmerke (vannmerke XII) kunne påvise kontrolltall. Dette har også vist seg å være riktig. På henvendelse til det ungarske salgskontor for frimerker svarer dette i brev av 23. april d. å.:

«På frimerker som blir fremstillet på papir med stjernevannmerke, finnes det romertall i hver verdi. Såvidt vi vet skal de finnes i samtlige verdier. De er visstnok sjeldne, da det kun finnes et merke med kontrolltall på hvert 4. ark, hovedsakelig i arkranden.»

Etter dette må vi altså kunne gå ut fra at kontrolltall kan bli påvist i alle serier med stjernevannmerke. Men sjeldne må de jo være når det bare skal være ett merke med kontrolltall for hvert fjerde ark. I Ungarn drives det nå en vill jakt etter merker med kontrolltall, og prisen på slike er drevet høyt i været.

Sett fra frimerkets billedside er kontrolltallet et romersk IV-tall. (Kontrolltallet IV var betegnelsen for den papirkvalitet som skulle brukes til dokumenter, kvitteringsstempler og frimerker). Som ovenfor omtalt kan stjernevannmerket (vannmerke XII) både være *stående* og *liggende*. Etter min mening må det da være følgende 8 muligheter for kontrolltallets stilling:

hvis vannmerket er stående: IV, VI, IA, AI og

hvis vannmerket er liggende: Ⅳ, Ⅵ, ⅠA, ⅠA,

i alt 8 forskjellige stillinger. Hvorvidt det blir mulig å finne alle disse 8 stillinger, er jo et annet spørsmål. Det kommer jo an på hvor nøyaktige man har vært i frimerketrykkeriet med å legge det med vannmerke utstyrte

papir inn mot egouteurene. Medlemmer av Ungarnklubben har i hvert fall hittil påvist 5 av disse stillinger, 3 liggende og 2 stående, og sannsynligvis vil de øvrige mulige stillinger etter hvert komme frem i dagen. Men sjeldenhetsgraden av de forskjellige stillinger er naturligvis høyst forskjellig, og jeg tror ikke at Ungarn-samlere skal gjøre seg håp om å få fatt i samtlige stillinger.

Om de småformatige merkene, som i den XII. vannmerkeperiode bare omfatter Bygningsseriene, 1145—1152 og 1225—1230, skrev jeg i artikkelen (under b), at jeg hadde funnet 2 merker, 1147 og 1149, både med stående og liggende vannmerke, og at det vel derfor kom til å vise seg at flere merker i disse serier hadde vannmerket i begge stillinger. Denne formodning har også holdt stikk. I hvert fall har jeg nå funnet både stående og liggende vannmerke på hele serien 1145—1152, med unntagelse av nr. 1150. Dette merke har jeg foreløpig kun med liggende vannmerke.

Men det er fremdeles en del vannmerkespesialister med «stjernemerkenene». For det første kan man komme over merker som skulle ha stjernevannmerke, men som overhodet ikke har noe vannmerke, eller — i tilfelle — bare noen små antydninger. Hva kommer dette av? Jo, det har hendt at en av stjernene er falt ut av egouteuren. Dette er ikke straks blitt oppdaget, og man har fortsatt med å presse inn vannmerker med den defekte egouteur. Derved er det blitt et tomrom mellom stjernene, og det frimerke som trykkes på papir med et slikt tomrom, må selvsagt seile ut i verden uten vannmerke. Nu kan vel dette skje bare med de småformatige merkene, det vil i denne periode si merker av Bygningsseriene. Alle andre serier er nemlig så store at man — med den avstand som det er bestemt at det skal være mellom stjernene — må se to eller delvis to stjerner på hvert frimerke. For det annet kommer der til det morsomme at da denne egouteur-defekt ble oppdaget, så satte man naturligvis inn en ny stjerne i tomrommet, og så ble denne stjerne satt inn omvendt! Omvendt, det vil her si omvendt i forhold til de andre stjerner i vedkommende stjerne-rad. Det sier seg selv at slike merker uten stjerne og med omvendt stjerne er sterkt etterstrebt. De er sikkert meget sjeldne.

Som nærmere omtalt i artikkelen, består stjernevannmerket av en 5-oddet stjerne, og stjernene er orientert i rader slik at alle stjernene i en og samme rad er orientert ens. Hvis en av de 5 spissene vender oppad, så vender alle stjernene i vedk. rad oppad. Vi sier da at vannmerket er *stående*. I raden til høyre eller til venstre vender så en tilsvarende spiss nedad. Den retningsbestemmende spiss kan også være orientert slik at vannmerket blir *liggende*, men la oss nå holde oss til det stående vannmerke. Hvis vi nu tenker oss en rekke vertikale stjernerader, det vil altså si vannmerkestjerner med en av spissene rettet rett opp eller rett ned, så vil f. eks. den retningsbestemmende spiss være rettet nedover i første og tredje rad, mens den i annen rad er rettet oppover. Tenker vi oss videre at en av stjernene faller av i rad II, så blir det et så stort rom mellom stjernene at et frimerke som trykkes på denne del av arket, ikke får noe vannmerke. Hvis vi så skal reparere dette, og vi setter inn på egouteuren en stjerne med spissen ned (i stedet for opp), vil jo denne stjerne komme til å stå omvendt i forhold til kameratene i rad II. Her kan man derfor tale om *omvendte vannmerker*, dvs. omvendte i forhold til hva det skulle være.

Som man ser er det ikke bare de eldste frimerker som byr filatelistene problemer. Også merker fra vår egen tid gir oss problemer, om enn av en annen art enn i frimerkenes «barndoms-tid».

Kontrolltall er også påvist på merker av fugleserien (AFA: 1196—1206).

At disse kontrolltall eller rettere merker med kontrolltall må være meget sjeldne, er jo lett å regne seg til. Som tidligere i denne tilleggsartikkel nevnt, forekommer bare et vannmerke på hvert fjerde ark. Hvis nå hvert ark gir 100 frimerker, vil sjeldenhetsgraden være som 1 : 400. Er opplaget i alt 1 mill., kan det teoretisk bli tale om bare 2500 merker med kontrolltall. Det blir altså ikke så svært mange filatelisten som kan «lykksaliggjøres» med slike kontrolltall. Vi må jo også være oppmerksom på at en hel del av merkene med kontrolltall ikke når frem til samlere. De kastes, rives i stykker eller ødelegges på andre måter.

Merkelig nok — eller kanskje det ikke er så merkelig — når det trykkes et mindre antall frimerker på hvert ark, så avtar sjeldenheten. Hvis det f. eks. trykkes 50 frimerker på hvert ark, og det er vel tilfellet med mange av de store minneutgaver, så blir det jo et merke med kontrolltall på hvert 200. frimerke. Altså dobbelt så mange som på de småformatige merkene.

Mauritz Hauge.

En påkrevet frimerkeemission.

500 frs. Saar.

Første side av Borek-Berichte for 30. mai d. å. som jeg dessverre først nu har mottatt fra firmaet Borek, er viet et nytt frimerke fra Saar pålydende 500 frs. Merket skal visstnok komme i midten av denne måned. Dette er i og for seg ikke det mest bemerkelsesverdige, Frankrike har jo selv utgitt frimerker til såvel 500 som 1000 frs., men Borek-Berichte gjengir in extenso et brev fra Saars postforvaltning som jeg mener ikke bør være ukjent, og derfor tillater jeg mig også å gjengi dette efter Borek:

«Postamt 2
Postscheckkonto
Saarbrücken Nr. 13
Vs

Saarbrücken, den 13. Mai 1953.
Trierer Strasse 33
Fernsprecher 1331

Herrn Richard Borek
Braunschweig, Wilhelmplatz 4

Die Postverwaltung des Saarlandes beabsichtigt, demnächst eine 500 Fr. Marke der Gebrauchsserie herauszugeben. *Da die Marke nur auf Bestellung geliefert werden soll*, wollen Sie uns mitteilen, wieviel Stück Sie benötigen.

Postamt 2
Versandstelle für Briefmarken.»

Fremhevelsen er foretatt av mig. Borek føier så til for egen regning at da dette

frimerke med den høie valeur bare blir trykket i den mengde som frimerkehandlerne på forhånd har bestilt fast, antar firmaet at opplaget høist blir på 150 000 stykker. Et annet sted i samme blad gjentaes dette, og firmaet sier selv at det ikke kan huske noget lignende tilfelle fra nyemissioner av frimerker.

Nei, dette er i sannhet noget nytt, og et sterkt postalt savn vil sikkert bli dekket ved utgivelsen av dette frimerke. 500 frs. eller rundt regnet 10 kroner for et vakkert bilde er sikkert ingen pris. Trykningsutgiftene er sikkert store, kanskje 2—3 kroner, men til gjengjeld er sikkert formatet til og med flere ganger så stort som f. eks. Sachsen nr. 1. La oss gjette på at nettoen for merket er 7 kroner og det kommer til å bli trykket 150 000 eksemplarer, det gir rundt 1 mill. kroner rett i Saars eller Frankrikes statskasse. Sikkert er denne som så mange andre statskasser meget slunkne og kan trenge subsidier, men det får dog være grenser for å skattlegge oss frimerkesamlere.

Vår tidligere redaktør av dette vårt udmerkede tidsskrift har ivrig propagandert for å støtte FIP, som også skal ha til oppgave å bekjempe unødvendige frimerkeutgaver. Hvor er denne institution nu?

Vi frimerkesamlere som ikke selv tegner opp våre albumblad, — de andre kan jo ganske enkelt hoppe bukk over merket, — burde egentlig sette denne skrivelser fra Postamt 2 på merkets plass i albumet. For det fortjener å komme «i glass og ramme», men vakkert blir det egentlig ikke.

Oslo, den 8. aug. 1953.

Sven Chr. Francke.

Priser for Norge nr. 1.

«Stamps» meddeler at ved The Mercury Stamp Company's auksjon i New York i april 1953 ble følgende priser betalt for Norge nr. 1:

En brukt fireblokk \$ 420 — en brukt trestripe \$ 95 — par \$ 31 og \$ 33 — enkeltstykker \$ 8 og \$ 10.

Prisene for disse merker — selv om det er meget smukke eksemplarer — er vel de høyeste som er betalt. En samler henledet min oppmerksomhet på at han hadde sett en fireblokk til salgs for £ 200-0-0. — Norge nr. 1 blir dyrt.

A. O.

Katalog over Norges helpost.

(Forts. fra nr. 1/2, 1953.)

Søknad om sykkelgummi fra:

Efternavn: _____

Fornavn: _____

Adresse: _____

Født (år og datum): _____
(Utfylles av søkeren.)

Bevitnelse av gitte opplysninger.

Riktigheten av de opplysninger som søkeren har gitt på denne søknad om bolig, arbeidssted/skole og reiseavstand i km. ~~bevitnes~~ samt beholdning bevitnes.

Eventuelle opplysninger: _____

_____ den ____ / ____ 194 ____

~~Denne bevitnelse må være undertegnet ved søkerens innsendelse av to myndige personer.~~

Til forsyningsnemnda

i _____

IV. Restopplaget av III har fått et tillegg i boktrykk, nemlig: «samt beholdning bevitnes» og nederst «av to myndige personer» (se punktum etter «innsendelse.») samt svarte linjer over «bevitnes» og parentesen under nederste stiplede linje. Lys gulbrun; kartong laksfarget, glatt, 15/4—43 (brutto 50 600, netto 48 400) 1.00 0.05

Boktrykket ofte forskjøvet.

V. Under «Bevitnelse etc.» slutter annen linje med «km samt» og tredje linje lyder: «beholdning bevitnes.» Lys gulbrun; kartong laksfarget, glatt, 26/6-43 (56 200) — 0.05

VI. Som foregående utgave, men på baksiden står i rubrikken: «Jeg har i løpet av de 2 siste år etc.», ingen opplagsangivelse. Lys mattbrun; kartong laksfarget, porøs og ru, 9/12—43 (54 000) — 0.05

VII. Som foregående utgave, men med «E.M. V-44. 75000.» på forsiden. Gråbrun; kartong laksfarget, glatt, 6/6—44 (84 000) — 0.05

Forsidens nederste linje slutter med: «innsendelse.»

- VIII. «E.M. III-45. 100000.» Mørk sjokolade-brun; kartong laksfarget, ru, 24/4—45 (113 000) — 0.05

Er kjent uten frimerke.

- IX. «E.M. X. 45. 50000.» Brun; kartong laks-farget, glatt, 27/11—45 (56 000) — 0.05

Sykkelkort.

Nr. 8. 25 + 25 øre brun; kartong lys grønnlig eller brunlig. For-mat 192 × 122 mm.

Søknad om sykkel fra:

Forsidens nederste linje slutter med: «innsendelse.»

- I. Baksidens 5te linje bare 3/4 full. Brun; kartong lys grønn-gul, temmelig glatt, men litt porøs, 25/10—41 (87 000) 1.00 0.05
- II. Baksidens 5te linje full ellers som fore-gående utgave. Brun; kartong lysebrun, glatt til porøs, 25/10—41 (55 000) 1.00 0.05
- III. Som foregående utgave, men baksidens 6te linje lyder: «Skal den nye sykkel er-statte utslitt sykkel?» Brun; kartong grønn-gul, glatt, 15/5—42 (110 500) 2.00 0.10

Forsidens nederste linje slutter med: «av to myndige personer.»

Søknad om sykkel fra:		Til forsyningsnemnda	
Etternavn: Fornavn: Adresse: Født (år og datum): (Utfylles av søkeren.)			
Bevitelse av gitte opplysninger. Riktigheten av de opplysninger som søkeren har gitt på denne søknad om bolig, arbeidsteds/skole og reiseavstand i km samt beholdning bevitnes. Eventuelle opplysninger: den 1974		i	
Denne bevitelse må være undertegnet ved søkerens innsendelse av to myndige personer.			

- IV. Kort trykt 11/3—43 med et tillegg i boktrykk, nemlig: «samt beholdning bevitnes.» og nederst «av to myndige personer.» samt svarte linjer over «bevitnes» og parentesen under nederste stiplede linje. Brun, 20/4—43 (55 000).
 A. Kartong lys grønn gul, glatt til litt porøs — 0.05
 B. Kartong grønn gul, porøs til ru — 0.05
- V. Under «Bevitnelse etc.» slutter annen linje med «km samt» og tredje linje lyder: «beholdning bevitnes.» Matt gråaktig brun; kartong lys grønn gul, glatt til porøs, 29/6—43 (57 100) — 0.10
- Forekommer uten tekst på baksiden.
- VI. Som foregående utgave, men på baksiden står i rubrikken: «Jeg har i løpet av de 2 siste år etc.» Matt brun; kartong lys grønn gul, glatt til litt porøs, 1/4—44 (56 000) — 0.05
- Er kjent uten tekst på forsiden.
- Søknad om ny sykkel fra:*
- VII. Som foregående utgave, men med «E.M. VII. 44. 50000.» Brun; kartong grønn gul, glatt, 24/8—44 (58 000) — 0.05
- VIII. «E.M. X. 45. 75000.» Lys oransje brun; kartong grå hvit, ru, 27/11—45 (81 000) — 0.05

OSLO FILATELISTKLUBB

STOR NORGESAUKSJON

den 28. sept. og 12. okt. 1953.

Auksjonsnr. 1—89: 28. september. — Auksjonsnr. 90—171: 12. oktober.

Betingelser: Kjøper betaler i tillegg til tilslaget 11,11 % (oms.avgiften). Selger belastes med 15 % av tilslaget. Gjenkjøp avregnes med 5 %, dog min. kr. 0,50 og maks. kr. 10,00. Reklamasjonsfristen utløper kl. 24.00 den annen dag etter auksjonen, for utenbys kjøpere 2 døgn etter mottagelsen. (Postlagt.) Porto belastes kjøperen.

Skriftlig bud må være auksjonskomiteen — adr. kjøpmann I. I. Jacobsen, Munkedamsveien 86, Oslo 21 — i hende senest lørdag kl. 17 før hver auksjon. Telegramadresse: «Skillebækjac».

NB. Standardlister til innlevering av auksjonsobjekter fås ved henvendelse til auksjonskomiteen.

Auksj.nr.:	Kat.nr.:	Verdi:
1. Brevomslag avstpl. 27/9 1853		
2. Nr. 1 m/ rist., lett stpl., vakkert bredrand., prima	Nk. 1	Kr. 30.00
3. Nr. 1 m/ rist., vakkert/prima	Nk. 1	» 30.00
4. Nr. 1 m/ rist., prima	Nk. 1	» 30.00
5. Nr. 1 m/ rist., prima	Nk. 1	» 30.00
6. Nr. 1 m/ rist., prima	Nk. 1	» 30.00
7. Nr. 1 m/ rist., prima	Nk. 1	» 30.00
8. Nr. 1 m/ rist., prima	Nk. 1	» 30.00
9. Nr. 1 m/ rist., bra/prima/Randstykke?	Nk. 1	» 30.00
10. Nr. 1 m/ rist., bra/prima	Nk. 1	» 30.00
11. Nr. 1 m/ rist., bra/fett stpl./prima	Nk. 1	» 30.00
12. Nr. 1 m/ rist., bra/fett stpl.	Nk. 1	» 30.00
13. Nr. 1 m/ rist., bra/blurret stpl.	Nk. 1	» 30.00
14. Nr. 1 m/ rist., knapp m. h.s.	Nk. 1	» 30.00
15. Nr. 1 m/ rist., noe knapp m. u.k.	Nk. 1	» 30.00
16. Nr. 1 m/ rist., knapp m. h. og v. s.	Nk. 1	» 30.00
17. Nr. 1 m/ rist., ubet. knapp m. o.k., lett stpl. ...	Nk. 1	» 30.00
18. Nr. 1 m/ rist., klipp i v. marg	Nk. 1	» 30.00
19. Nr. 1 m/ rist., noe knapp m. v.s.	Nk. 1	» 30.00
20. Nr. 1 m/ rist., knapp m. 3 sider	Nk. 1	» 30.00
21. Nr. 1 m/ rist., knapp m., grøtet stpl.	Nk. 1	» 30.00
22. Nr. 1 m/ rist., på brevstk., kn. m. 3 sider	Nk. 1	» 30.00
23. Nr. 1 m/ rist., 2 stk. — 1 m. kn. m. h. s., 1 m. kn. m. v. s.	Nk. 1	» 60.00
24. Nr. 1 m/ rist., 2 stk., knapp m. rundt	Nk. 1	» 60.00
25. Nr. 1 m/ rist., 2 stk., begge m. 1 beklippet side.	Nk. 1	» 60.00
26. Nr. 1 m/ rist., 4 stk., snauklippet	Nk. 1	» 120.00
27. Nr. 1 m/ rist., 10 streks, noe kn. m. 2 sider, lett stpl.	Nk. 1	
28. Nr. 1 m/ rist., 10 streks, kn. m. 2 sider	Nk. 1	
29. Nr. 1 m/ rist. i 4 BL. Horizontal svak brekk mellom merkene. Prima	Nk. 1	Kr. 1500.00
30. Nr. 1 m/ nr.stpl. 42, prima, bredrandet, fett stpl.	Nk. 1	Kr. 35.00
31. Nr. 1 m/ nr.stpl. 3??, prima	Nk. 1	» 35.00
32. Nr. 1 m/ nr.stpl. ??, prima	Nk. 1	» 35.00
33. Nr. 1 m/ nr.stpl. ?53, bra	Nk. 1	» 35.00
34. Nr. 1 m/ nr.stpl. 25, vakkert, men kl. i m. o.k. ...	Nk. 1	» 35.00
35. Nr. 1 m/ nr.stpl. 42, noe kn. m. u.k., let tstpl. ...	Nk. 1	» 35.00
36. Nr. 1 m/ nr.stpl. 160, snau m. o.k.	Nk. 1	» 35.00
37. Nr. 1 m/ nr.stpl. ??, kn. m. h. s., på brevstk. ...	Nk. 1	» 35.00
38. Nr. 1 m/ nr.stpl. 14, brekk/bra	Nk. 1	» 35.00
39. Nr. 1 m/ nr.stpl. 43, knapp marg 3 sider	Nk. 1	» 35.00
40. Nr. 1 m/ nr.stpl. 3??, kn. m. v. s., randstykke ...	Nk. 1	» 35.00
41. Nr. 1 m/ nr.stpl. 76, kn. m. 2 sider	Nk. 1	» 35.00

<i>Auksj.nr.:</i>	<i>Kat.nr.:</i>	<i>Verdi:</i>
42. Nr. 1 m/ nr.stpl. 264, kn. m. 2 sider	Nk. 1	Kr. 35.00
43. Nr. 1 m/ nr.stpl. 282, kn. m. 2 sider	Nk. 1	» 35.00
44. Nr. 1 m/ nr.stpl. 48, kn. m. 2 sider	Nk. 1	» 35.00
45. Nr. 1 m/ nr.stpl. 29, knapp m. v. s.	Nk. 1	» 35.00
46. Nr. 1 m/ nr.stpl. 123, kn. m. u.k.	Nk. 1	» 35.00
47. Nr. 1 m/ nr.stpl. 48, kn. m. h. s.	Nk. 1	» 35.00
48. Nr. 1 m/ nr.stpl. 90, snau m. h. s.	Nk. 1	» 35.00
49. Nr. 1 m/ nr.stpl. 306, knapp m. u.k.	Nk. 1	» 35.00
50. Nr. 1 m/ nr.stpl. 218, 282, 2 stk., beklippet	Nk. 1	» 70.00
51. Nr. 1 m/ nr.stpl. 14, 2 stk. — 1 m. snaukl, 1 m. kn. m. v. s.	Nk. 1	» 70.00
52. Nr. 1 m/ nr.stpl. 42, på forstykke, kn. m. rundt	Nk. 1	» 35.00
53. Nr. 1 m/ dato, Drøbak 17/7 1856, v. stpl. prima	Nk. 1	» 40.00
54. Nr. 1 m/ dato, Laurvig, prima	Nk. 1	» 40.00
55. Nr. 1 m/ dato, Mandal 4/3 1856, prima	Nk. 1	» 40.00
56. Nr. 1 m/ dato, uklart stpl./prima	Nk. 1	» 40.00
57. Nr. 1 m/ dato, Arendal, noe kn. m. 2 sider	Nk. 1	» 40.00
58. Nr. 1 m/ dato, Tvedestrand 12/6 1856, kn. m. 3 sider	Nk. 1	» 40.00
59. Nr. 1 m/ dato, Farsund, knapp m. 3 sider	Nk. 1	» 40.00
60. Nr. 1, 2 stk. dato og 1 nr. 66, beklippet	Nk. 1	» 115.00
61. Nr. 1 m/ blått datostpl. og nr.stpl. 123, rand- ekspl.? Knapp marg 2 sider	Nk. 1	» 40.00
62. Nr. 1 m/ blekkann., noe kn. m. o.k.	Nk. 1	» 40.00
63. Nr. 1 m/ blekkann., knapp m. 2 sider	Nk. 1	» 40.00
64. Nr. 1 m/ nr.stpl. 377 på forstykke, kn. m. 3 sid.	Nk. 1	» 35.00
65. Nr. 1 m/ nr.stpl. 42 på forstykke, bra/kn. m. v. s./pr.	Nk. 1	» 35.00
66. Nr. 1 m/ blekkann. på forstykke, prima	Nk. 1	» 40.00
67. Nr. 1 ubrukt, delv. gummi + h.rest, vakkert	Nk. 1	» 450.00
68. 2 sk. Oscar, nr.stpl. 364/prima	Nk. 2	» 25.00
69. 2 sk. Oscar, bra/prima	Nk. 2	» 25.00
70. 2 sk. Oscar, bra	Nk. 2	» 25.00
71. 2 sk. Oscar, bra	Nk. 2	» 25.00
72. 2 sk. Oscar, bra/skjeve	Nk. 2	» 25.00
73. 2 sk. Oscar, bra/skjeve	Nk. 2	» 25.00
74. 2 sk. Oscar, stpl. Frederiksværn 18/9-62, 1 sl. tg.	Nk. 2	» 25.00
75. 2 sk. Oscar, 1 sl. tg.	Nk. 2	» 25.00
76. 2 sk. Oscar	Nk. 2	» 25.00
77. 2 sk. Oscar, i par, blått ringstpl. 43/prima	Nk. 2	» 65.00
78. 2 sk. Oscar, prima, 2 stk. på brevstk.	Nk. 2	» 50.00
79. 3 sk. Oscar, prima, nr.stpl. 127	Nk. 3	» 20.00
80. 3 sk. Oscar, prima	Nk. 3	» 20.00
81. 3 sk. Oscar, prima	Nk. 3	» 20.00
82. 4 sk. Oscar, ubrukt, bra	Nk. 4	» 60.00
83. 4 sk. Oscar, ubrukt u. g.	Nk. 4	» 60.00
84. 4 sk. Oscar, ubrukt, u. g., litt skjeve	Nk. 4	» 60.00
85. 4 sk. Oscar, ubrukt u. g., bra/prima	Nk. 4	» 60.00
86. 4 sk. Oscar, ubrukt, delv. g., 2 sv. tgr./skjeve	Nk. 4 b	» 200.00
87. 4 sk. Oscar, med riststempel, 2 sv. tgr.	Nk. 4	» 50.00
88. 4 sk. Oscar i vert. par, bra/prima	Nk. 4	
89. 4 sk. Oscar i 5 strip, bra/prima, meget sjelden	Nk. 4	
90. 8 sk. Oscar, prima	Nk. 5	Kr. 10.00
91. 8 sk. Oscar, bra/skjeve/prima	Nk. 5	» 10.00
92. 8 sk. Oscar, prima med nr.stpl. 42	Nk. 5	» 10.00
93. 8 sk. Oscar, prima med blekkann.	Nk. 5	» 10.00
94. 2 sk., velsentrert/prima	Nk. 6	» 75.00
95. 2 sk., velsentrert/prima, blekkann.	Nk. 6	» 75.00
96. 2 sk., prima, blekkann.	Nk. 6	» 75.00
97. 2 sk., velsentr./bra/prima/blurret nr.stpl. 364	Nk. 6	» 75.00
98. 2 sk., bra/prima	Nk. 6	» 75.00
99. 2 sk., bra/prima	Nk. 6	» 75.00
100. 2 sk., ubet. tynn flekk	Nk. 6	» 75.00
101. 2 sk., vakkert, velsentr. merke, 2 sl. tgr.	Nk. 6	» 75.00
102. 2 sk., i par på brevstk., skjeve/kraftig stpl./bra ...	Nk. 6	» 160.00
103. 2 sk., i par på brevstk., stygt stpl./skj./bra	Nk. 6	» 160.00
104. 2 sk., i par på brevstk., 1 sv. tg./bra	Nk. 6	» 160.00
105. 3 sk., ubrukt, 1 sv. tg.	Nk. 7	» 200.00
106. 3 sk., ubrukt, 1 sv. tg.	Nk. 7	» 200.00

<i>Auksj.nr.:</i>	<i>Kat.nr.:</i>	<i>Verdi:</i>
107. 3 sk., 3 ubet. sv. tgr.	Nk. 7	Kr. 160.00
108. 4 sk., ubrukt u. g., skjev/prima	Nk. 8	
109. 4 sk., 15 stk., bra	Nk. 8	» 22.50
110. 8 sk., vakkert tspl./prima	Nk. 9	» 25.00
111. 8 sk., skjev/grøtet stpl.	Nk. 9	» 25.00
112. 8 sk., lett stpl./bra/prima/rød fargestrek	Nk. 9	» 25.00
113. 8 sk., meget skjev, 2 sider/bra	Nk. 9	» 25.00
114. 8 sk., på forstykke, bra/skjev/prima	Nk. 9	» 25.00
115. 24 sk., ubrukt/skj./bra/prima	Nk. 10	» 12.00
116. 24 sk., ubrukt/prima	Nk. 10	» 12.00
117. 24 sk., bra/skjev/prima	Nk. 10	» 40.00
118. 24 sk., bra/skjev/prima	Nk. 10	» 40.00
119. 24 sk., vakkert stpl., 1 sv. tg.	Nk. 10	» 40.00
120. 1 sk. 1, bra	Nk. 11	» 9.00
121. 1 sk. 1, bra	Nk. 11	» 9.00
122. 1 sk. 1, bra	Nk. 11	» 9.00
123. 1 sk. 1, 1 sv. tg.	Nk. 11	» 9.00
124. 2 sk. 2, prima, ubrukt	Nk. 12	» 6.00
125. 2 sk. 2, 2 stk. ubrukt, 2 nyanser/prima	Nk. 12	» 12.00
126. 2 sk. 2, prima	Nk. 12	» 7.50
127. 2 sk. 2, prima	Nk. 12	» 7.50
128. 2 sk. 2, prima	Nk. 12	» 7.50
129. 2 sk. 2, skjev/prima	Nk. 12	» 7.50
130. 2 sk. 2, m. svart, rundt Chr.a bypoststpl. 1886, 2 sv. tgr.	Nk. 12	
131. 2 sk. 2, m. svart, rundt Chr.a bypoststpl. 1867, ÷ 3 tgr.	Nk. 12	
132. 2 sk. 2, m. svart, rundt Chr.a bypoststpl., ÷ 3 tgr.	Nk. 12	
133. 3 sk. 3, prima	Nk. 13 a	Kr. 35.00
134. 3 sk. 3, bra/prima	Nk. 13 a	» 35.00
135. 3 sk. 3, bra/prima	Nk. 13 a	» 35.00
136. 3 sk. 3, bra/prima	Nk. 13 b	» 90.00
137. 3 sk. 3, på forstykke, bra/prima	Nk. 13 a	» 35.00
138. 8 sk. 8, prima	Nk. 15 a	» 22.00
139. 8 sk. 8, meget skjev/bra	Nk. 15 a	» 22.00
140. 8 sk. 8, 2 sv. tgr.	Nk. 15 b	» 70.00
141. 6 sk., ubrukt, 2 sl. tgr./skj.	Nk. 20	» 100.00
142. 7 sk., ubrukte, 2 stk., bra	Nk. 21 I, II	» 20.00
143. 25 øre, 1 sv. tagg/bra	Nk. 28	» 45.00
144. 35 øre, 2 stk., ubrukt/bra	Nk. 29 a/b	» 29.00
145. 35 øre, 9 blokk, prima/postfr. 4 bl. pris kr. 25.00.	Nk. 29 a	
146. 35 øre, 7 blokk, prima/postfr. 4 bl. pris 250.00.	Nk. 29 b	
147. 35 øre, i par, ubrukt, bra/prima	Nk. 29 b	Kr. 80.00
148. 12 øre, mattgrønn, ubrukt/bra	Nk. 44	» 250.00
149. 12 øre, mattgrønn, bra, deler av 2 stpl./prima ...	Nk. 44	» 140.00
150. 5 øre «på hjul», ubet. tynn, ÷ ½ tg., ubrukt	Nk. 52 II b	
151. Kr. 1½ 1907, ubrukt, 1 sv. hj. tg./bra	Nk. 90	» 40.00
152. Kr. 2.— 1907, ubrukt, bra	Nk. 91	» 45.00
153. Kr. 1.— 1909, ubrukt, 1 sl. tg.	Nk. 93	» 70.00
154. Kr. 1½ 1909, ubrukt, 2 sv. tagger	Nk. 94	» 60.00
155. Kr. 2.— 1909, ubrukt, bra/prima	Nk. 95	» 90.00
156. 5 ø., kompl. hefte, heftemerkene 1910, prima/ubr.	Nk. 99	
157. 5 ø., 6 blokk heftemrk. 1910, prima m/ delv. marg	Nk. 99	
158. Konv.forstykke 5 ø. heftemerke i 6 bl. og par ...	Nk. 99	
159. 10 øre kompl. hefte, heftemrk. 1910, prima/ubr.	Nk. 100	
160. Helark 25 øre, prima	Nk. 104	» 500.00
161. 5 ø. jub. 1914 i par, ubr., 1 merke «PCST»	Nk. 114	
162. Helark 25 øre, prima	Nk. 123	» 250.00
163. Nordkapp I, ubrukt/prima	Nk. 181/3	» 33.80
164. 40 ø. Porto mattblå, prima	Nk. P. 15 b	» 90.00
165. Return. 1 i 5 strip, ubr./bra/skj./prima	Nk. R. 1	» 75.00
166. Return. 1, velsentrert, ÷ 2 sv. tgr.	Nk. R. 1	» 50.00
167. Return. 1 på brev, ÷ 1 tg./bra	Nk. R. 1	» 50.00
168. Return. 2, velsentrert, ÷ ½ tg.	Nk. R. 2	» 80.00
169. Return. 2 på brev, velsentrert/prima	Nk. R. 2	» 80.00
170. Return. 2 på br.stk., utagget, velsentr./prima ...	Nk. R. 2	» 90.00
171. Return., feiltrykt i par m/ nr. 2 vert., skj./bra	Nk. R.	

NORGES POSTMESTERE 1647–1914

(Forts. fra nr. 8/1952.)

8) *År 1713—1734: Peter Christopher-sen Dam.* Herkomst ukjent. Han kan ikke sees å ha tatt borgerskap, men har ved sitt giftermål blitt mølleeier og postmester ved overtagelsen av forannevnte postmester Schlütters og hustrus møllebruk på Årstad ved elven til Lungegårdsvan-net. Møllen ble etter ham benevnt «Postmestermøllen». Dam døde og ble «henbaaren til Domkirken» 1. september 1734, hvorfra han ble begravd med prediken, klokker og lys — og det ble ringt fra kirken.

I henhold til Generalpostamtets resolusjonsprotokoll sees det å være ettergitt postmester Dams enke 4. mars 1740 halvdel av de 189 rdlr. 90 sk., som hennes mann skulle betale etter desisjonen på hans regnskap.

Dams etterfølger som postmester var

9) *År 1734—1737: Willum (Wilhelm) Henrichsen von der Lippe*, født 29. juni 1690, sønn av kjøpmann i Bergen *Henrich Jacobsen v. d. Lippe* og *Dorthea Storch*. (Død 1745.) Kgl. postmester W. H. v. d. Lippe var skipper på hukert «Catharina Elisabeth» i 1716, tok borgerskap 13. mars 1721. Han døde 1737 (begravd i Domkirkesoknet 11. november). 26. juni 1744 fikk hans enke nedsettelse i de straffebøter som avgitte postmester von der Lippe skulle erlegge for «17 stkr. av hans ukarterede breve». Postmesteren var gift med *Sophie Giertsdatter Heiberg* — født ca. 1684, død 1745 (begravd i Domkirkesoknet 1. mars). Hans etterfølger var:

10) *År 1738—1751: Peder Jørgensen* (herkomst ukjent). Han ble 11. januar 1738 beskikket til postmester. Ifølge attestbok ga *Johan Frøchen* attest for at han var suffisant for de 800 rdlr. som han hadde kausjonert for Peder Jørgensen. Han døde 8. oktober 1751 (begravd 14. oktober fra Domkirken, og det ble ringt for ham også fra Mariakirken). — 12. oktober s. å. rapporterer stiftamtmanden til Generalpostamtet postmester Jørgensens dødsfall og gjør samtidig oppmerksom på «at stiftamtmanden ei vil undlade de høyst ærede herrer at commisere at han til Embedets beoagting indtil at det nogen virkelig allernaadigst kan blive confereret haver konstitueret

Eric Christian Hichmann, hvilken for Indtraderne stillet indlagte caution paa 300 rdlr.».

11) *År 1751—1753?:* Konstituert postmester *Eric Christian Hichmann*, som var prokurator, innehadde konstitusjonen til

12) *Frederik Schræp* (eller *Schrep*) ble ansatt som postmester. Juni 1752 rapporterer stiftamtmanden til Generalpostamtet (Bergens statsarkiv) «at den her paa Stædet beskikkede postmester *Schrep* har ankommet senere formedelst medbragte Svaghed som og den 2. hujus ved døden afgaaet er — og den konstituerede postmester *Hichmann* formedelst bemeldte Svaghed haver Embedet». Schreps herkomst ukjent, formentlig dansk. Han døde 2. juni 1752 og ble begravd fra Domkirken 9. juni. Han var gift med *Lucia Marie Weimann*, som ble gift annen gang med oberstløytnant *Hans Peter Tønder*, død 1760.

Hvor lenge Hichmann innehadde postmesterkonstitusjonen kan ikke med bestemthet oppgis. Han var født i 1718 i Nykjøping, Falster, sønn av regimentskvartermester *Christen Andersson Hichmann*. Da foreldrene døde i hans 7. år, ble han oppdratt hos slektninger. Han hadde deretter «konditioneret» hos sorenskrivere og underdommere i Norge 15¾ år. Han sendte inn andragende til universitetet i København, datert Larvik 13. august 1743, om tillatelse til å bli eksaminert til juridikum fraværende. (Dersom forhindringer som gjorde avreise til universitetet umulig, kunne en få eksamineres privat ved «en edsv. kgl. Betient paa Stædet» — altså utenfor universitetet.) Men dette ble nektet ham, da han angivelig ikke var utnevnt til fast embete. Imidlertid tok han 6. juli 1745 juridikum med karakter «ei ubekvem». I 1772 tituleres han procurator i Bergen. Gift 12. juli 1752 i Korskirken i Bergen med *Cornelia Carlsdatter*.

13) *År 1753?—1774: David Larsen Brøcher*, overtollbetjent og postmester (ansettelsesår som postmester ukjent). Han var født 1707. Foreldre *Lars Pedersen Brøcher* i Christiania og *Helvig Krøger*. Han ble ansatt som ekstra — eller 5. overtollbetjent 22. april 1743 ved Bergens tollsted, og senere ansatt postmester — for-

mentlig 1753, da han tituleres postmester og er nevnt i statskalenderen som postmester i Bergen.

Tallet på Bergens bys innvånere i 1770-årene, underoffiserer og Tam-bours samt ringere militaire for deres egne personer undtagne, men deres hustruer og børn iberegnete, var i henhold til statskalenderen pr. 15. august 1769 = 13 735. Likeså anføres at «Posten fra Christiania som medbringer fra alle inden- og udenrigske Stæder, ankommer kun én gang ugentlig, gemeenlig Fredag aften og afgaar igien Tirsdag aften».

25. august 1761 fikk postmester Brøcher et tillegg til sin gasje og til skrive-materiale av 70 rdlr. Han døde desember 1774, begravd i Domkirkesoknet 22. desember. Han ble 67 år gammel.

Gift i huset 24. november 1744 med *Birgithe Margrethe Heiberg*, født i Sogndal i Sogn ca. 1712, død 1750 (begravd i Korskirkesoknet 27. april, 38 år gammel). Hun hadde først vært gift med rådmann i Bergen, *Johan Smed*.

14) År 1774—75 var postmester Brøcres sønn, *Johan Smed Brøcher*, konstituert som postmester i Bergen. Han hadde i flere år vært i farens forretninger, ifølge stiftamtmannens rapport om konstitusjonen til Generalpostamtet — og «hadde været opdraget og følgerig Embedets Bestyrelse han formoder at forstaae etc. og blir konstitueret udi værende vacanse».

Johan Smed Bøcher var født 1748, død ca. 1820. Han ble dog ikke ansatt etter sin far som postmester; han ble bedemann til Korskirken i Bergen (en stilling til å overbringe innbydelser til barnedåp, brylluper og begravelser). Som postmester ble ansatt

15) År 1775—1791: *Herman Christian Valeur*, født i Kjøbenhavn 23. desember 1731. Foreldre: Assessor i Hoffretten i Kjøbenhavns slott, borgermester, kancelliråd og Etatz-Raad *Johannes Valeur* (død 19. september 1771 i Kjøbenhavn) og *Chralotte Sophie Bülche* (død 9. desember 1758 i Kjøbenhavn). Han ble teologisk kandidat 9. april 1753. I henhold til Bispearkivet i Bergens Statsarkiv skal anføres følgende: «Student Valeur, etatsraadens søn, var blevet hernhut — (Herrnhutterne er brødremenigheten som i 1720-årene var bosatt i byen Hernhut i Sachsen) — og havde giftet sig for tidlig; faren vilde gjerne ha ham til klokke paa Voss med leilighed.» Klokke *Carsten Horsenius* på

Voss var død i 1756 — og så ble Valeur klokke etter ham i slutten av 1756.

16. september 1771 fikk *klokke Valeur* følgende attest av bispem: «God opførsel, med god berømmelse forestaat klokkeriet paa Voss, drev teologiske studier, men han kunde ikke faa ekspetance paa klokkeriet til Domkirken i Bergen, da det stred mod Kongens anordning (han var herrnhut). Men ved leilighed skulde han faa proferance.»

Ved postmester David Larsen Brøchers død desember 1774 (begravd 22. desember) sender Valeur allerede 20. desember søknad til Kongen sålydende: «Da Postmester-Tienesten i Bergen i Norge ved forrig Postmester Brøchers dødelige Afgang er bleven vacant, er det ieg herved allerunderdanigst bønfaller for Deres Kongelige Maytts Trosiin, at mig samme Tieneste allernaadigst igien maatte vorde confereret, da ieg som en gift Mand med mange uforsørgede børn, det haver prøvet i 16 aar mange Giendvordigheder — og ved min absolverede Studia ey har havd den Lykke at nyde nogen Employ til min families underholdning, tillige og ved min fader Etats-Raad og borgermester Valeurs dødelige Afgang er sadt uden for alle Venner og Patroner, indflyer ieg til Deres Kongelige Maytts Uskatterlige Naade og Clemence, og lever i det allerunderdanigste Haab, om en allernaadigst Bønholdelse, med den største Zelé. Deres Kongelige Kongelige Mayestæts Allerunderdanigste og troe undersaat Herm. C. Valeur.»

Så 29. mai 1775 ble han beskikket til postmester mot å betale 1000 rdlr., som ved kgl. resolusjon 12. juli s. å. skulle nyttes til porselensfabrikken i Kjøbenhavn. 13. september 1780 bestemtes at Valeur måtte få beholde underveispoorten i Bergens distrikt uten å avlegge regnskap — mot å betale 10 rdlr. årlig til Postkassen, samt til postsekkenes og postveskenes anskaffelse og vedlikehold 12 rdlr. årlig.

6. desember 1786 fikk han tillagt lønnen 100 rdlr. årlig for økt arbeid med den mellom Stavanger og Molde over Bergen anlagte post.

Valeur døde 23. juli 1791, 60 år gammel, og var kancelliråd. Han var gift 3 ganger: første gang med *Maren Christiansdtr. Rundrup*, av dansk herkomst, døde på Voss, gravlagt 3. juli 1764, 32 år gammel. Annen gang 3. oktober 1765 med *Mette Helene Horsenius*, gravfestet på Voss 15. juni 1769, 31 år gammel; datter av tid-

ligere klokke på Voss, Carsten Horsenius. Tredje gang (viet i huset i Bergen) 2. august 1770 med *Gjertrud Abrahamsdtr. Holtermann*, datter av kjøpmann i Bergen *Abraham Holtermann* og *Elisabeth Regine Rømer*; gravfestet i Korskirken 7. november 1805.

16) *År 1791—1792*: Enken, fru Gjertrud Valeur var konstituert til 1. september 1792, da den nye postmester, etternevnte avgåtte militærkaptein *Ditlev Christian Reusch*, som allerede 21. oktbr. 1791 var utnevnt, tiltrådte embetet, idet enken vegret seg i mellomtiden for å fratre stillingen i og med at hun ikke fant kausjonen tilfredsstillende. I den anledning fikk hun av stiftamtmannen informasjon, dat. 27. august 1792: «Postmesteren, hr. captein Reusch har under gaars dato været anmodende om min foranstaltning til Dem i hensigt ordre at have Deres regnskab saavel som det andet postmesterembedet vedkommende færdig til afleverelse anstundende 1ste september paa det han selv ved samme Tiid kunde antræde Tienestens Bestyrelse. Ved skrivelse fra det kgl. Generalpostamt under 28. april d. aa. eer jeg om bem. hr. capteins udnevnselse til Postmester her i Bergen bleven underrettet, og kand altsaa om hans competance til bemeldte Embede ingen Tvil have — og i hensyn til den bemeldte caution da er samme av ham allerede præsteret samt indsendt, hvorfor ei fattes nogen hindring kand være imod at han selv antager sig Embedet. Og ved denne min skrivelse skulde jeg altsaa have Dem anmodet at De behagelig faar Embedets papirer, Dokumenter og Regnskabets sager bragt i saadan orden, at hr. captein Reusch ved denne maanedes udgang kand blive samme overleveret — og han derefter selv antage sig selv Embedets Forvaltning etc., — og skulde Fruen imod Formodning hermed vægre sig, da opgive mig de grunder hvorfor saadant efter Deres Formening ikke kand ske.»

Fru Valeur må imidlertid fremdeles ha protestert mot stiftamtmannens ordre, for allerede 26. august sender han cancelliraadinne Valeur en ny ordre med instruks om fra 1. september å overlevere postmester Reusch «Embedets Protocoller samt Andet som hr. capteinen uomgjængelig til Post-Expeditionen begieres» — således at han kunne bekjentgjøre overtagelsen i Lørdagsavisen (Bergens Adressecontours Efterretninger) til alminnelig etterretning

om at postens ekspedisjon ble overtatt av ham fra «først. søndag morgen».

Fru postmester Gjertrud Valeur fikk i henhold til kgl. resolusjon av 26. oktober 1791 en årlig pensjon av 50 rdlr.

17) *År 1792—94*: *Ditlev Christian Reusch*, infanterikaptein, født 15. august 1728. Foreldre: Oberstløytnant ved 1. Bergenhus regiment, *Johan Ditlev Reusch* (død 1761) og *Karen Harboe* (død 1765). I henhold til Ovenstads «Norske offiserer» ble D. Chr. R. underoffiser ved 1. Bergenhus Nasjonale Infanteriregiment og sto som sådan i 2 år. Ble fenrik ved 2. Bergenhus Infanteriregiments Nordhordlenske livkompani 15. mai 1747. Fortsatt til 1. Bergenhus Infanteriregiment Vikske livkompani 2. august 1748. Premierløytnant 21. juli 1756 og virkelig premierløytnant ved samme regiment, Nordfjordske kompani, 13. juni 1759. Ble 1765 utsatt på vartpenger. Ved den nye hærordning fra 1. mai 1769 ble han igjen ansatt som premierløytnant ved samme regiment — nå ved Strynske kompani. Kaptein og sjef for samme kompani 4. mars 1773. Avgått 1788. Han ble utnevnt til postmester i Bergen 21. oktober 1791 (tiltrådt 1. september 1792).

Som forhenværende offiser har postmesteren øyensynlig funnet det nødvendig å lære byens kjøpmannsstand disiplin i sin postale forretningsforbindelse, idet han 21. desember 1793 bekjentgjorde følgende i «Bergens Adressecontours Efterretninger»: «Herved beføies at berette de Herrer Kiøbmænd udi Bergen at de vilde behage at tilholde Tienere ei at overrumple Post-Contoirtet med uanstændig Opførsel og utaalelige Fornærmelser, saavel mod Post-Contoirtet som mod andre honette Kiøbmænd, der enten selv eller ved sine solide Betiente, eller unge sønner lader sine Brever avhente, udsættes for Overlast av grove og uhøvlede Bondedrenge. — — — Men da jeg haver føiet endel Kiøbmænd under Post-Expeditionerne at udlevere deres Brever, som medtager Bryderie og en nøiagtig contra Bogholdning som langt fra ved en Douceur til min Skriverkarl kunde komme i Betragtning at vedholde: Ønsker derfor hellere at en Deel af de Herrer Kiøbmænd vilde behage efter Post-Instruxen at afhente sine Brever efter Kartets no., hvorefter Brevene tilleveres.»

Postmesteren døde 21. november 1794, 66 år og 3 mnd. gammel. Gift med *Anne*

Sophie Orning, som etter sin manns død var forrettende postmester.

18) År 1794—1795: *Anne Sophie Orning* (forannevntes enke) var styrer av postmesterembetet i noen måneder — fra mannens død 21. november 1794 til mars 1795, da etternevnte *Kristian Thomsen* tiltrådte. Hun døde i slutten av desember 1830, 102 år gammel, og var datter av klokker i Vik i Sogn, *David Fredrik Orning*.

19) År 1795—1806: *Kristian (Christian) Thomsen*, kancelliråd og postmester i Aabenraade inntil 1795, da han 20. februar ble utnevnt til postmester i Bergen etter avgåtte Reusch, og 16. juli 1806 forflyttet til Christiania — (se løpenr. 16, Christiania).

20) År 1806—1830: 12. september ble løytnant, postmester *Christen Sæbye* utnevnt til postmester i Bergen (se Schønings Norske posttjenestemenn). Som supplement skal anføres at postmesteren var gift i 1787 med *Helene Johanne Lundgreen*. I henhold til folketellingsliste for Bergen pr. 30. april 1815 bodde postmesteren og frue i Rode 15, nr. 126, hadde en husstand på 2 drenge og 1 pike og ingen livsarvinger. Postmesteren døde 10. august 1830 — og 14. mai 1831 ble det utstedt pass i Bergen for cancelliraad og postmester Sæbyes enke, *Helene Lundgreen*, 58 år gammel, taler dansk og født i Danmark, og for hennes jomfru *Christiane Hoff*, 37 år gammel. Meddelt passet til København og kausjon for skattene vedlagt.

(Forts.)

Helsingfors Frimærkssamlar-förening 1893—1953.

har i anledning av sitt 60 års jubileum utgitt et meget pent festskrift på vel 100 sider.

Boken inneholder en oversikt over foreningens virksomhet i de siste 10 år, og dertil en meget interessant del hvor de nyeste forskningsresultater fra de forskjellige deler av finsk filateli er belyst. Den er trykt i Nylands Tryckeri i Helsingfors og har hatt en redaksjonskomité med herr E. Ingelius som hovedredaktør.

Den også i Norge kjente filatelist Gustaf von Möller har stillet sine eldre fin-

ske merker til disposisjon for fotografering. De er ypperlig gjengitt i farger. Finnlands prefilateli er behandlet av Erik Wahlström. Han går tilbake helt til 1580-tallet — omtaler «kronoposten» fjærbrev, som skulle befordres dag og natt fra mann til mann, og går frem til 1856, da de første finske frimerker så dagens lys. Den samme omtaler også de første frimerker, «Oval-merkene», i en velskrevet, instruktiv artikkel med mange klisjeer. Gustaf von Möller behandler de gjennomstukne merker 1860—75 i en utførlig artikkel, ledsaget av mange klisjeer og fire helsides fargeplansjer. Berthel Taucher har en artikkel om sjeldnere poststempelsamlinger 1847—1952, og Jarl Pettersson en artikkel om Tammerfors' lokalpost, en halvoffisiell post fra 1866—81. En meget god artikkel av Leo Linder omhandler Fourniers falsifikater fra Finland. Til slutt kommer en korrigering og supplerings til H.F.F. publikasjon 1943 av Erik Wahlström.

Alle artikler er velskrevet — og på svensk, og enhver som samler de eldre utgaver av Finnlands frimerker vil ha rikt utbytte av å lese boken. Den kan sikkert i likhet med andre av foreningens publikasjoner fås direkte fra Helsingfors Frimærkssamlarförening i Helsingfors.

FCS.

Kirkejubileet.

I anledning av 800-årsjubileet for opprettelsen av et norsk erkebispesete ble det den 15. juli utgitt et 30 øres merke. Bildet viser en skulptur fra middelalderen i Domkirken i Trondheim. Fargen er rødbrun.

Frankostempel Syd-Gaorgia, Falkland Island 1911,

Må det være tillatt å gjøre interesserte merk-sam på det dels hektograferte, dels trykte lille blad «Merkur», organ for privatpostsamlere og dertil beslektede postfilatelistiske områder. At bladet utkommer i et strøk av verden hvor frimerker og filatelistiske saker og ting har en ganske annen betydning og en her hos oss helt ukjent interesse, blir en straks klar over. Hvem samler f. eks. privatpostmerker, lokalposthistoriske objekter osv. her på berget? Nevnte blads nr. 52, utgitt i mars 1952 i Gelsenkirchen, har på side 49 en koselig historie om da den «Zweite Deutsche Südpolar Expedition» med lederen Wilhelm Filchner i november 1911 gikk innom Grytviken på Syd-Georgia — Falkland Islands «coloni» av 1908 —. Nå ja, ekspedisjonen kunne vel neppe ha utgått fra Tyskland — som også dengang var filateliens paradys av toppklasse — uten å forsøke å levere fremtidens samlere filatelistiske lekkerbiskener. I dette tilfelle post og brevskaper fra ekspedisjonen, forsynt med Falkland Islands frimerker, tilsatt ekstra krydder ved hjelp av «erindringsmerke» med bilde av det stolte «Polarschiff Deutschland».

På grunn av frimerkemangel i Grytviken — små forhold som det var — foreligger det post fra ekspedisjonen uten frimerker, men stemplet og signert fra det stedlige postkontor. Alt godt og vel, etter de beste oppskrifter — opplegg til de største filatelistiske rariteter.

Ja, slik skriver «Merkur» i 1952 —.

Omtrent samtidig med at det bolde blad serverte sine filatelistiske snitter, ville tilfellet at jeg i en av våre hvalbyer slang borti en gammel brite, pensjonert «postmaster» fra Falkland Islands, en mann med fagets rutine, et langt livs erfaring og diverse filatelistiske opplevelser bak seg. Humøret var på topp, historiene drysset, og naturlig nok dreide samtalen inn på frimerker kontra frankeringsstempler fra «Hvalkland». Jeg vil her la ham selv fortelle en av disse fornøyelige historier:

«En dag i sesongen 1911—12 ankret en stor tysk sydhavsekspedisjon opp i Grytviken, hvor jeg da var «postmaster». Et raskt og vel beregnet oppkjøp av hele min frimerkebeholdning var jo tyskernes minste kunst, da beholdningen bare var beregnet på det faste og lokale nytteforbruk og supplering med første transportbåt fra Falkland Islands. Dette hendte aftenen før ekspedisjonens avreise videre mot syd, og straks etter, den samme aften kom tyskerne med en masse post som de forlangte satt i porto, frankert og atter levert, for så å postes videre til Europa

ved første skipsleilighet. Jeg klodde meg i hodet, men mottok da posten uten å knurre og arbeidet hele natten med assistanse — stempel, blekk og penn. Om morgenen før avreisen fikk tyskerne all sin ønskede post, frankert som den var, uten frimerker, med samlet porto £ 17 3d, og dro videre. Da jeg senere skulle avlegge regnskap like overfor Postmaster General, nektet denne å motta disse £ 17 3d, og da jeg kom opp til «hovedstaden» Port Stanley, gikk jeg opp i Government House for personlig å overlevere pengene. Men P. G. var fortsatt uvillig til å ta imot dem, hans regnskap var i full orden og plass for de £ 17 3d hadde han ikke på noen måte. Heldigvis var hele det ganske lands administrasjonsapparat sentralisert under ett og samme tak, og med fast beslutning på å bli av med de så famøse «tyskerpengene», gikk jeg raskt over korridoren og inn til finansministeren. Også han hadde sine prinsipper og diverse betenkeligheter over å ta imot beløpet etter som heller ikke han hadde noe sted å postere dem. Men etter mine gjentatte og meget bestemte henstillinger fra mig, plagede mann, fant endelig det famøse beløp sin hvile i finansministeriets inntektsrubrikker — skrinlagt som egen post — og hva som videre hendte med de £ 17 3d kjenner jeg ikke til — —.»

Ja, slik var den historien. —

A. Bye.

«Caritas».

I dagene 13.—15. november skal der i København arrangeres en utstilling i anledning av 50-årsjubileet for det første julemerke.

Foruten en avdeling omfattende tilbakeblikk over julemerker gjennom 50 år og alt som er forbundet med det, arrangeres en utstilling av julemerker, velgjørenhetsmerker og frimerker.

Utstillingen omfatter altså både postale og ikke postale merker, men av postale er det selvsagt de med tilknytning til velgjørenhet som har spesiell interesse.

Hvis noen av våre lesere skulle være interessert i nærmere opplysninger, står vi gjerne til tjeneste.

Katalog over Norges helpost.

Det er med glede vi i dette nr. kan avslutte denne katalogen som vi begynte offentliggjørelsen av i nr. 5/6, 1950. Det er meningen å utgi katalogen samlet så snart som mulig, og meddelelse herom vil bli gitt i Tidsskriftet.

Priser for 60 år siden.

I Philatelic Journal of Great Britain, 1ste bind, 1891, er der et avertissement av Alf Grilstad, Trondhjem, som er morsomt å lese i dag:

		Pr. 1:	Pr. 10:
35 forskjellige	Norge	2/3	18/-
50 —»—	Sverige	2/-	15/9
10 —»—	Sverige (løsen), 100 set 27/-	5d	3/-
30 —»—	Danmark	1/-	6/9
15 —»—	Island (inkl. 20 aur violet)	2/9	22/6
18 —»—	Finland	10d	6/3
8 —»—	Belgien, jernbane ...	3d	1/8
2 —»—	Belgien, 2 og 5 frc. .	2/3	19/-
12 —»—	Holland, porto, komplet	1/9	15/-
5 —»—	Portugal — 80, 100, 300, 500 Reis	1/6	12/6
10 —»—	Ungarn 1888, 1 kr., 3 fl.	1/9	15/9

<i>Billige blandinger:</i>	Pr. 1000	Pr. 10 000
Norge 1856—73, 4, 4, 4, 3 skilling, like dele	13/6	
— kurserende, 1, 2, 3, 5, 10, 20, 50 øre blandet	2/9	24/6
Sverige, 10 forskjellige - pent blandet	2/3	15/-
— tjenestemerker, blandet ...	7/3	60/-
Danmark, 3 til 50 øre (uten 4 og 8 øre), 8 forskjellige .	4/6	33/6
— 1851—70, 4 R.B.S. og 4 sk., 5 sorter pent blandet	5/-	44/6
— 4 og 8 øre blandet		3/-
Island, fin blanding 6/3	56/-	
Finland, god blanding	8/-	

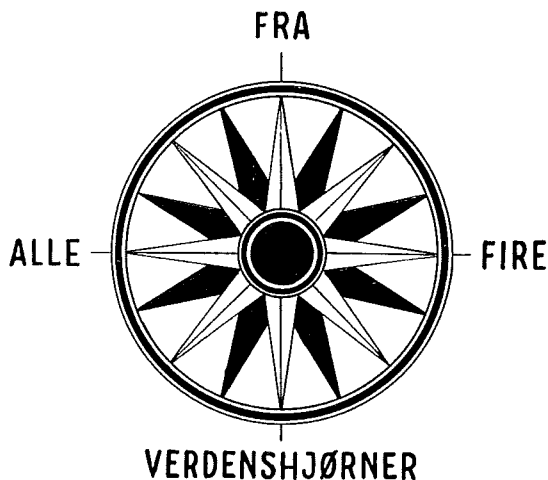
Som sagt, dette var i 1891. I årenes løp opparbeidet hr. Olaf Grilstad seg et godt kjent navn og forhåpentlig en god forretning. Eldre handlere har overfor meg uttalt sin tilfredsstillelse over hr. Gilstads reelle forretning.

A. O.

Lektor Mauritz Hauge.

Idet bladet går i trykken, erfarer vi at den kjente filatelist, lektor Mauritz Hauge, Tønsberg, er avgått ved døden, 67 år gammel. Han var kjent langt utenfor vårt lands grenser, ikke minst for sin store Ungarn-samling, og han har også deltatt meget i foreningsarbeidet, bl. a. var han flere år formann i Tønsberg Filatelist-klub.

Det finske blad «Philatelia Fennica» har i vår brakt en artikkelserie av oberstløytnant Jarl Pettersson om «De Nordiska ländernas lokalpostmärken». Det er en meget grundig oversikt, ikke minst bibliografisk.

*

H. R. Harmer, London, melder at det totale salg ved auksjonene 1952—53 var 237 000 pund, hvilket er omtrent det samme som for foregående år. Prisene var omtrent som før, men litt svakere for nyere spekulasjonsutgaver. Det er fremdeles mangel på finere klassiske merker fra de mer populære land, mens tilgangen på nyere merker er god, dog uten at prisene reduseres nevneverdig.

*

H. R. Harmer, New York, som for tiden holder på å omsette oberst Lagerlöfs berømte samlinger, melder at første avdeling innbrakte 49 059 dollar mens annen avdeling kom opp i 57 772. Dette beløp er ca. 5 prosent høyere enn man hadde regnet med.

*

En av Finnlands tegnere har laget 8 meget fornøyelige postkort med «filatelistiske» motiver, fra den lille gutts første merke til ektemannen som tar med seg frimerkene til sengs.

*

Fra Zumstein & Cie., Bern, meldes at *Europa-katalogen 1954* og *Sveits-Lichtenstein 1954* kommer i de første dager av september.

Gjennomhullete hollandske merker.

Da det muligens kan være av interesse også for andre Holland spesial-samlere, skal jeg få gjengi svar fra konsul W. Amons, Zaandijk, på min forespørsel om den filatelistiske verdi av de gjennomhullete merkene. Han skriver således at «de såkalte merker med «rulle»-perforering ble levert til firmaer som benyttet dem i frankerings-automatmaskiner. De ble levert i ruller på 500 og 1000 stykker, og hvert firma som hadde disse automatmaskiner, hadde sin egen gjennomhulling. Man kunne også få kjøpt

dem i ark, men av postverket ble disse ikke gjennomhullet. Postalt sett er således de gjennomhullede merker med firmainitiale bedre enn de uten, da forutsetningen jo var at disse var til bruk i automater. De betraktes her som absolutt fullt på høyde med og av samme verdi som de uten gjennomhulling . . .»

Da jeg i mitt KABE spesialalbum for Holland fant avsatt plass for et i 1943 angivelig utgitt Gedenkmarke, 5 cent grønn gjennomhullet

P.Z.V.
50, men ikke kunne finne merket nevnt i en rekke kataloger, forela jeg spørsmålet for herr Amons, som opplyser at han aldri har hørt om og enda mindre sett merket. «For å være helt skråsikker,» sier herr Amons videre, «var jeg innom herr Ederzeel, jeg tør si verdens mest pålitelige frimerkehandler og enestående hollandseksper, og han var like forbauset da jeg spurte ham om merket som jeg var da jeg leste Deres brev. Vel kjenner vi til et gjennomhullet merke av 2 cent (nr. 407) mørkeblått med tekst trykt på baksiden og gjennomhullet med et kors, men dette er utelukkende svin-
del.»

A. Lødrup.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 875, Oslo.

Svend Arnholtz: *Danske Poststempler*. — 147 sider. Format 18 x 23 cm. Pris D.kr. 15.00. København Philatelist Klubs forlag.

Den katalog over danske poststempler som foreligger fra Svend Arnholtz' hånd, har som undertittel: *Fra Frimærketiden*, del I. I den forbindelse nevner forfatte-

ren at Eigil Rathje arbeider med en katalog over prefilatelistiske stempler, likesom han bebuder en del II som skal omfatte danske poststempler i nyere tid. Men det er ikke tvil om at nettopp den tidsepoke hans arbeide omfatter, frimerkenes første halvthundre år, er et usedvanlig interessant felt, og han viser at han kjenner stoffet. Det er ikke oss gitt å påpeke direkte mangler, men den grundighet som preger katalogen, tyder ikke på at de er mange, og vi spår at også mange norske samlere vil ha glede av den.

*

Postryttaren — *Postmusei vänners årsbok* 1952. 60 sider. Format 16 x 23 cm. Stockholm 1953.

3. årgang av «*Postryttaren*» er en vel gjennomarbeidet årsberetning om Postmuseets virksomhet, og ikke minst om foreningen «*Postmusei vänner*». Den viser med all ønskelig tydelighet at Postmuseum i Stockholm omfattes med en ganske annen interesse av samlerne enn vårt hjemlige. I likhet med vårt postmuseum deltar de i utstillinger rundt om i landet — ja, de har sogar deltatt både i Luxembourg, Utrecht og Tromsø. Dessuten arrangeres stadig utstillinger i postmuseet. — Selv om dimensjonene er andre, tror jeg mange her hjemme ville være interessert i en liknende redegjørelse for det norske postmuseum.

Meddelelser fra Postverket

Innbyttning av frimerker.

Bestemmelsen fra 1950 om at frimerker med trykkfeil ikke må selges til publikum, men sendes frimerketellingskommisjonen, vil bli tatt inn i Postreglementet. Videre vil det bli tatt inn bestemmelser om at publikum ikke har anledning til å få byttet inn frimerker fra frimerkeark som har ubetydelige feil (små prikker eller flekker i enkelte merker), i den hensikt å skaffe seg et antall slike merker uten å behøve å kjøpe hele arket.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

avholdt sitt ordinære årsmøte — møte nr. 90 — torsdag den 19. februar d. å. hos sekretæren privat under ledelse av formannen, hr. Nils Thvedt.

Klubbens årsberetning ble referert ved sekretæren og de reviderte regnskaper for klubben og for byttevirksomheten av henholdsvis kasserer og hytteleier. Beretning og regnskaper ble en-

stemmig godkjent. Valgene fikk følgende utfall:

Formann: Nils Thvedt.
Viseformann: Randolph Hatlem.
Kasserer: Paul Johansen.
Sekretær: Einar Waaden.
Varamann: Thyge Melfald, Jan Augustsen.
Bytteleder og arkivar: Olav Langkaas.
Revisor: Bjarne Rasmussen.

Forhøyelsen av medlemskontingenten som følge av forhøyelsen av kontingenten til forbundet ble godkjent av årsmøtet.

Det ble besluttet at byttelederen skal ha 50 prosent av nettoutbyttet av byttevirksomheten i godtgjørelse.

Det er i årets løp avholdt 15 medlemsmøter, som har vært relativt godt besøkt, idet 60 prosent av klubbens aktive medlemmer i gjennomsnitt møter opp. Arbeidet med å få i gang igjen junioravdelingen har hittil strandet på mangel på skikkelig lokale, men interessen er meget stor blant de unge, og det vil være i alles interesse om klubben kunne få tatt hånd om dem og ledet dem på rett spor. Klubben har i år anskaffet den siste «Scott»-katalog i 2 bind.

Etter årsmøtet gikk medlemmene til et hyggelig bord, hvor de ikke bare fikk god mat og tilhørende drikke, men også måtte gjøre rett og skjell for seg ved å knekke adskillige harde filatelistiske nøtter. Samværet var usedvanlig hyggelig og fortsatte til langt ut på natten.

E. Waaden, sekr.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 124, som samtidig var generalforsamling, ble avholdt på Centralkaféen torsdag den 12. februar 1953. Styret hadde laget en liten overraskelse under dagsordenens p. 6: Eventuelt. Man ble enig om å behandle dette punkt først, og i meget gemyttlig stemning ble pølsene og «den lyse» fortært.

Etter bordets gleder leste formannen opp beretning for 1952, det mest begivenhetsfulle år i klubbens historie. Spesielt nevntes 10 års utstillingen og forberedelsene til denne, som hadde aktivisert medlemmene meget. Regnskapet ble lest opp av kassereren og godkjent. Beretning og regnskap fra utstillings- og festkomitéen ble lest av visesekretæren. Ordensregler for «Den Gylne Gauk», oppsatt av K. Arneson, ble vedtatt. Valget gikk greit av stabelen og ble som følger:

Formann: Kolbein Arneson (ny).
Viseformann: Hans Pettersen (ny).
Sekretær: Olav Bjelland (ny).
Visesekretær: Dag Svendal (ny).
Kasserer: Arne Thorsen (g.v.).
Varamann: Ivar Eie (ny).
Revisor: Paul Thorkildsen (ny).
Bytteforstander: Walter Kransmann (ny).
Auksjonarius: Kristian Watne (ny).
Bibliotekar: Johan Østvold (ny).
Etter valget ble det litt tid til bytte og frimerkeprat, og kl. 24 ble møtet hevet.
Til stede var 16 medlemmer.

O. B.

SARPSBORG FILATELISTKLUBB

holdt årsmøte onsdag 4. februar under ledelse av formannen, Jens Martinsen, som åpnet møtet med å ønske alle vel møtt.

Formannen mintes først Aksel Fingarsen, som er gått bort siden forrige årsmøte, og refererte derpå dagsordenen:

1. Årsberetning.
2. Regnskap.
3. Valg.
4. Kontingent.
5. Eventuelt.

Denne dagsorden ble vedtatt.

Ad 1 og 2: Årsberetning og regnskap ble opplest og vedtatt.

Ad 3: Valgene fikk følgende utfall:

Formann: Jens Martinsen (funksjonstid 1 år).
Nestformann: Georg M. Olsen (2 år).
Kasserer: Håkon Halvorsen (2 år).
Varamann til styret: A. Skarstein (2 år).
Samtlige gjenvalg.
Revisor: Einar Strand (2 år).
Bibliotekar: Carl N. Wessel (2 år).
Bytteleder: Håkon Halvorsen (1 år).

Sekretæren Hj. Krogsvold ble valgt på forrige årsmøte for 2 år, og fungerer altså i 1953.

Formannen takket for tilliten ved gjenvalget og takket også styre og medlemmene for samarbeidet i året som gikk.

Ad 4: En måtte gå til forhøyelse av kontingenten, da beskjed var kommet fra forbundet at tidsskriftet fra 1. januar 1953 koster kr. 10.— pr. år og avgift til forbundet er kr. 0.50 pr. medlem og år.

Den ble fastsatt til kr. 15.— pr. år for de medlemmer som får tidsskriftet ved sitt medlemskap i Sarpsborg Filatelistklubb og for medlemmer av andre klubber tilsluttet forbundet og som får tidsskriftet gjennom disse klubber kr. 5.— pr. år.

Ad 5. Under eventuelt ble bl. a. tidsskriftet og dets redaksjon diskutert, uten at det ble gjort noe vedtak.

Formannen nevnte også at klubben var blitt testamentert Fingarsens samling, men at den ennå ikke er blitt overlevert oss.

Som et tillegg til testamentet, som en antar er helt i testators ånd, blir etter vedtak følgende pasus å tilføye: «Dersom klubben skulle bli oppløst, oppbevares samlingen i Norsk Filatelistforbund inntil det igjen er dannet en klubb i Sarpsborg tilsluttet forbundet.»

Til slutt diskutertes muligheten av å få nye medlemmer, og under diskusjonen kom det frem at en visste det var flere som syslet med frimerkesamling, og en tenkte dette var en anledning til å innby dem til å bli medlem av klubben.

Det ble referert en ofte fremholdt oppfatning: «Jeg har så få merker at jeg ikke passer der.»

Så meget desto bedre, sier vi, for da kan klubbens medlemmer gi nybegynneren veiledning i hvordan han best bør legge sin samling an.

For den viderekomne samler kan en angi de retningslinjer som vil gi samleren den største glede av sine merker, samtidig som en kan opplyse om feiltrinn som en selv og andre medlemmer har begått og som det ikke er nødvendig for ham å gjøre.

Har noen lyst til å være med, kan en henvende seg til en i styret, som vil gi de nødvendige opplysninger.

Etter årsmøtet var det en hyggelig sammenkomst med polser, rundstykker og øl.

Hj. Krogvold.

STAVANGER FILATELISTKLUBB

Møte nr. 477 ble holdt på Bondeungdomslaget 10. febr. under formannens ledelse. — Referat fra forrige møte ble godkjent. Ett nytt medlem, hr. Carl Joh. Oftedal, var fremmøtt og ønsket velkommen. Programmet for årsmøtet 10. mars ble referert av formannen, som etterpå leste opp en del nyheter fra Dansk Fi-

lateli, som han hadde abonnert på. Birkemo hadde gjort henvendelse om å finne en kvalifisert som kunne veilede de mange nyere medlemmer om stolpeskriftmerker, og dette ville bli ordnet på et senere møte. Stokka foreviste nyheter. Til stede 15 medlemmer.

Møte nr. 478 ble holdt 24. februar på samme sted og ble ledet av formannen. Forrige møtes referat ble opplest og godkjent. En del post ble referert samt sirkulære fra Filatelistforbundet ang. tidsskriftet som fremdeles er uten redaktør.

Formannen demonstrerte hvordan han hadde overvunnet vanskeligheten med å montere de forskjellige Washington—Franklin merker etter takninger, vannmerker og farvenyanser — og hadde nedlagt et ganske anseelig arbeid. Han hadde først montert etter Standardkatalogen, og hadde da fullt hus, men det viste seg at han ikke fikk plassert alle sine U.S.A.-merker, og gikk så over til montering etter Scotts hvor alt om disse merker finnes. Demonstrasjonen var interessant, og da mange samler U.S.A., er det jo gildt å få se hvordan dette bør gjøres.

Det var intet til auksjon, og møtet fortsattes med byttevirksomhet og hyggelig samvær.

Fremmøtt var 15 medlemmer.

T. Frøyland, 1. sekretær.

Årsmøte (møte nr. 479) tirsdag 10. mars 1953 ble holdt i smakfullt nyinnredede lokaler i Hotell Victoria. Formannen Evensen åpnet og ønsket samtlige velkommen. Sekretæren leste opp årsberetningen hvorav det fremgikk at 4 av medlemmene hadde vært til stede på samtlige 18 møter i det passerte år. En statistikk for 10 års periode viste hvor mange møtedager de forskjellige medlemmer hadde. Likeledes forelå statistikk over møtedager fra klubbens start, og for å nevne de 3 beste så er Bernt O. Middelthøen overlegen leder med 426 møtedager, Magnus Berge har 358, Sigvaldsen 334.

Kassererens regnskap viste et overskudd av kr. 92.50.

Klubbens eiendeler er oppført med kr. 4210.46 pluss 3 nåler.

Søknad om opptagelse forelå fra Bjarne Helgesen, Jørpeland og Klaus L. Owe, Stavanger.

Valgene fikk følgende utfall: Formannen Evensen nekter bestemt gjenvalg. Som ny formann ble valgt Bernt C. Middelthøen.

Viseformann ble Evensen.

1. sekretær Frøyland ønsket også bestemt skifte, og som ny 1. sekretær ble valgt Søren von Krogh med Frøyland som 2. sekretær.

Kasserer Boye (gjenvalg), revisor Stokka (gjenvalg), bytteforstander Birkemo, arkivar og bibliotekar Bernt C. Middelthøen.

Kontingentspørsmålet ble foreslått utsatt inntil videre. Et spørsmål om anskaffelse til klubben av en internasjonal katalog ble diskutert da dette var av stor betydning for byttevirksomheten, likeså diskutertes abonnement på utenlandske tidsskrifter, og et medlem erklærte straks at han ville gi et årsabonnement på et slikt tidsskrift som gave til klubben. Et annet medlem lovet å overta neste års utgift. Det bli henstillet til medlemmene å ta med byttemateriale nu da vi på møteplassen har fått avmerket bestemte datoer som byttedager. Et eldre medlem anmodet det nye styre om å virke for større interesse for klubben ved å søke å knytte flere medlemmer til.

Den avgåtte formann Evensen overrakte klubben til den nye formann, Bernt C. Middelthøen, med alle gode ønsker, og sistnevnte mottok og takket den avgåtte formann for arbeidet i det forløpne år.

Til slutt en mindre auksjon.

Til stede på årsmøtet 19 medlemmer.

Møte nr. 480 i Hotell Victoria 24. mars 1953.

Formannen, Bernt C. Middelthøen, ønsket velkommen. Bjarne Helgesen, Jørpeland og Klaus L. Owe, Stavanger, ble opptatt som nye medlemmer av klubben

Fra fru doktor Pettersen er mottatt som gave etter hennes avdøde mann 3 bind Scott Frimerkekatalog.

Postverkets liste over merker for samlere forelå, likeså en utenlandsk prisliste. Et eldre tidsskriftregister 1894—1930 sirkulerte blant medlemmene, som ble anmodet om å oppgi eventuelle artikler som måtte ha interesse for møtene.

Formannen sendte rundt blanketter til utfylling for hvert enkelt medlem for å gi opplysning om de land medlemmene interesserte seg mest for. Dette for å lette og tjene byttevirksomheten.

Til slutt en auksjon.

Til stede 15 medlemmer.

Møte nr. 481, 14. april 1953.

Formannen ønsket velkommen. I anledning av vårt gamle medlem dr. Bergs 80 års dag var sendt en blomsterhilsen som var mottatt med takk.

Formannen brakte på bane en utlodning av et gavemerke, og formannen demonstrerte 4 eldre norske merker hvor der ved kjemikalier var fjernet blekkflekk og blekkstrek, og leste en artikkel om frimerker rengjort ved kjemikalier, likeledes en artikkel om stempeling av merker (art. av Stanley Gibbons).

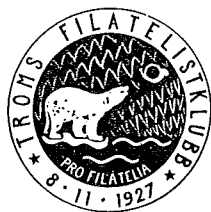
Formannen lot sirkulere en meget interessant bok: «American Stamps» — historiene om de forente staters frimerker gjennom 100 år fra 1847 til 1947. Boken gjengir hvert merke i forstørret målestokk og meget klart. U. S. A. forteller deler av sin historie gjennom sine frimerker, og hvert merke hadde sitt interessante avsnitt som forklarte utgivelsen etc.

Til slutt en mindre auksjon.

Til stede 15 medlemmer.

Søren von Krogh.

TROMS FILATELISTKLUBB

Det 26. årsmøte ble holdt på Bangsunds kontor fredag 8. mai 1953. Til stede var 8 medlemmer og 1 gjest.

Formannen ønsket velkommen og holdt en kort minnetale over los Breivoll, som nylig var gått bort.

Formannen ble valgt til årsmøtets dirigent. Han leste opp årsberetningen. Av denne fremgikk at jubileumsåret hadde vært et godt år for klubben. Det var avholdt 9 medlemsmøter og 7 styremøter, og fremmøtet har vært meget godt. Ellers har arbeidet vært viet klubbens 25-årsjubileum med tilhørende frimerkeutstilling — No-Ska-Fil — festmøter etc. Årsberetningen ble etter en del bemerkninger vedtatt enstemmig.

Kassereren refererte regnskapet. Det viste at klubbens stilling var god — og ble enstemmig vedtatt.

Budsjettet for 1953, som balanserte med kr. 770.—, ble vedtatt.

Valgene ga følgende resultat:

Formann: Margido Stausbøll.

Viseformann: Erling Bangsund.

1. sekretær: Arvid Sundstrøm.

2. sekretær: Sigurd Mikkeslen.

Varamenn til styret: Odd Holtan og Aage Simonsen.

Revisorer: Odd Gudmundsen og Magnar Marcussen.

Bibliotek- og publikasjonskomité: M. Stausbøll og Th. Berg Larsen.

Det ser nå ut som om det skal bli en ordning med møterom for juniorene, idet Bangsund til høsten antagelig vil få et passende rom disponibelt. Interessen blant juniorene er stor, men de savner uten tvil kyndig veiledning.

Agnar Presterud fremsatte forslag om en klubbkonkurranse til høsten, og han og styret vil senere komme med forslag herom.

CODE SAMLINGER

og enkeltmerker kjøpes. - Samlinger takseres. - Ekspertise for utenlandske merker besørges.

Finn. O. Arnesen - Skippergt. 36, Oslo.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 1.00. MINIMUM KR. 5.00.
Beløpet må innsendes sammen med bestillingen.

Bytteannonse på 30 ord koster n.kr. 5.00 i ubr. norske frimerker. (Opplag 3 000.)

Frimærksbladet Postimerki, Hangö, Finland.

Finland: 200 forskj. n.kr. 7.50, 250 forskj. kr. 16.00. Øst-Karelen: 28 forskj. kr. 21.00. Prisliste og Finland spesialkatalog, 72 sider, kr. 2.00 i ubr. norske frimerker.

Frimærkeh. Lauri Peltonen, Hangö, Finland.

En del eldre, men ubrukte kataloger, bl. a. Zumstein og AFA 1949, diverse Norgeskat. 1941-1951, og et par spesialkat. rimelig til salgs eller byttes mot tyske frimerker.

H. Durban-Hansen, Ekebergveien 23, Oslo 50,
tlf. 42 13 65 — 68 23 28.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesamling. Har også typet byttemateriale om det foretrekkes.

Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

Send 11-500 norske frimerker og De mottar samme antall og verdi. God behandling og omgående svar garanteres.

Kai Knudsen, Bredgade 24, Herning, Danmark.

Pen frimerkesamling byttes mot fotoartikler eller selges samlet. N.F.T. komplett.

Erling Svensen, Lilleengv. 12, Lysaker.

Søker Svenske F.D.K. 1932-42

mot no. 231 og/eller helark 251. AFA 1953.

Hovm. Gaston Nelson — Blom Rest., Oslo.

Mangler De noen eldre nr. av NFT? Det kan sikkert lønne seg å skrive til forretningsfører, F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen, og fore spørre om numrene kan skaffes.

NYHET — Vi kan nå formidle abonnement på det store tyske fagblad «Der Sammler-Dienst», som utkommer 12 ganger årlig i stort format. Opplag 7 000 ekspl. Pris pr. år kr. 14.00 fritt tilsendt. Skriv straks til

F. C. Svendsen, Sportsdepotet, Bergen.

Tar De en tur til Oslo allikevel, så se på det jeg har av skandinaviske merker. Prisen er AFA ÷ 30-50 %. På de eldste norske dog ikke så stor rabatt. — Ring 69 55 65 etter kl. 11.

Har De sett mine smukke, silketrykte førstedagskuverter til norske og alle andre skandinaviske nyheter? Prøver sendes gratis mot porto.

Gunnar Madsen — Tølløse, Danmark.

Forlang Udvalg eller send Deres Mancoliste for Skandinavien, Holland og Schweiz til *Elof Nielsen, Hejmdalsgade 4, Horsens, Danmark.* — Norske Mærker købes. Opgiv Antal og Pris.

Jeg kjøper Norge nr. 1 med håndskrevet nummer. Nr. 56, tg. 13½ x 12½, nr. 67, ekstra type, norske brev og fireblokker fra nr. 1 til nr. 96.

Dr. E. G. Jacobsen — 231 S. Lombard Ave.,
Oak Park, Ill., U.S.A.